

Majstrovské dielo

64-0705, Jeffersonville, IN
(THE MASTERPIECE)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Majstrovské dielo

(THE MASTERPIECE)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 5.7.1964 v Jeffersonville, IN

¹ Skloňme teraz svoje hlavy do modlitby. Zatiaľ kým máme sklonené svoje hlavy a srdcia pred Bohom, chcel by som vedieť koľkí by tu chceli byť spomenutí pred Bohom, tým že zodvihnú svoje ruky? No, majte teraz svoju prosbu vo svojom srdci, keď sa modlíme.

² Pane Ježišu, Ty fontána, nevyčerpatelná fontána života, pretekaj dnes cez nás, Pane A očisti nás od každej nevery a od každého hriechu, aby sme mohli teraz stáť v Tvojej prítomnosti, vediac, že je medzi nami potreba, že ... Vieme, že sme hriešnici a nie sme hodní žiadneho požehnania. Ale potom, keď myslíme na Neho, ktorý prišiel a vzal naše hriechy, potom keď je tam Jeho krv, to nie sme my v prítomnosti Božej, to je On - len naše hlasy skrze Jeho krv; Jeho krv hovorí. Ó, Bože, očisti potom naše srdcia od hriechu a nevery.

³ Daj nám túžby našich srdc, pretože naše túžby sú skutočne slúžiť Tebe. A v týchto slabostiach a trápeniach a veciach tohoto sveta, ktoré niekedy na nás doliehajú, aby nás zdokonalili ... Tak je nám to povedané, že On povedal: "Nedivte sa, akoby to bola čudná vec, že prichádzajú tieto utrpenia." Oni sú len na naše dobro a aby nás zdokonalili a priviedli nás na to miesto. Tieto veľké púšte prežití, kde sú spravodliví ľudia formovaní na svätých, ďakujeme Ti Pane za tieto prežitia. Nemienime - nikto rozumný nechce robiť nič proti Tvojej vôli; ale modlíme sa, Otče, aby sme v tomto boli privedení bližšie ku Tebe.

⁴ A keď sú tie bremená také ťažké, že nedokážeme ísť ďalej, potom dvíhame svoje ruky a kričíme ku nášmu Otcovi. Potom vypočuj z neba, Pane. Uzdrav nás. Zmocni nás zo vzhľadu na Božie kráľovstvo.

Požehnaj dnes ráno Tvoje Slovo, Pane. Tvoje Slovo je pravda.

⁵ A my sme sa tu teraz zhromaždili v tomto zbere. Modlíme sa za brata Nevilleho A za brata Cappsu A brata Collinsa A za všetkých ostatných služobníkov a starších a diakonov a za všetkých laikov a za tých, ktorí sú tu cudzí. Nech je toto deň, na ktorý budeme dlho pamätať z dôvodu Tvojej prítomnosti.

⁶ Sme tu dnes ráno vo veľkom očakávaní, Pane. Zišli sme sa na náhle oznámenie. Cítíme, že je to za určitým cieľom. Nech môže byť

dosiahnutý Tvoj cieľ, Pane.. Lebo o to prosíme v mene Ježiša, pri tom čo sa Ti odovzdávame. Amen.

⁷ Je to ohromné byť tu a byť zhromaždení s týmto zborom plným ľuďmi. Neočakával som, že tu budem - sotva to niekto dnes ráno očakával, pretože ani ja sám som poriadne nevedel, že tu budem.

⁸ Práve sme prišli z Filadelfii. A tak som prišiel a myslel som si, že hneď budem musieť ísť do Arizony - slúžiť na pohrebe jednému môjmu priateľovi, kapitánovi Jimovi Moseleyovi, veľmi milý, vzácny človek, ktorého som nedávno priviedol ku Kristovi, troch bratov Moseleyovcov. A jeden z nich spadol a bol ... nedávno v lietadle a na mieste bol mŕtvy. Desať hodín bol v ohni, než sa ku nemu dostali. Tak zanechal ... dvadsať osem ročný, jeho žena má dvadsať šesť a zanechal tri malé deti - najstaršie má sedem rokov. Veľmi smutné. A oni ... keď sa ku nemu dostali, hneď na druhý deň ho museli pochovať. Tak som len - nedalo sa mi tam ísť. A len som napísal - poslal som telegramom, to čo som chcel povedať, alebo čo by som bol povedal na pohrebe brata Moseleyho. Niektoré z týchto vecí nedokážeme porozumieť, ale aj tak On robí, že všetko pôsobí len na dobré.

⁹ Sme tu dnes ráno v Pánovej službe a vieme, že keď veríme Bohu, že veríme, že On bude robiť všetko len dobre. Bez ohľadu čo to je a ako sa to javí, vieme že to musí byť na dobré. On to zaslúbil. Musí to proste tak byť. Niekedy to nedokážeme porozumieť, stáva sa to mnohokrát veľmi komplikované, ale aj tak vieme, že je to pravda, pretože Biblia hovorí, že je to pravda. A pre nás Biblia je Boh vo forme písma.

¹⁰ No, musíme niekde postaviť svoju vieru. A ak ja - alebo ktokoľvek z nás sa v živote snažil dosiahnuť úspech, v živote a stať sa, mnoho krát, multimilionárom ... Ale čo urobíme s tým? Musíme prísť na koniec cesty a načo nám to potom bude? Vidíte? A peniaze sú certifikáty, to je mena; ale nemôžete ich vymeniť za život. Jedine Boh má život.

¹¹ A tak si uvedomujeme, že my sme tu v negatívnej forme. A keď existuje negatív, musí existovať pozitív. Negatív nemôže existovať bez pozitívu, vidíte, pretože to kvôli pozitívu je vytvorený negatív. Ako keď ste mali negatívny obraz nejakého predmetu. Niekde musí byť predmet, aby dopadol ... aby to svetlo dopadlo na ten film, inak by neexistoval žiadny negatív. A tak, keď vidíme, že náš život tu je v negatíve a keď vieme, že sme obrazom nejakého života niekde, potom vieme, že niekde je pozitív, ktorého svetlo dopadlo a to odrazilo niečo tu na zemi.

A my sme len tým odrazom. Niekde je tá originálna vec. Ak nie

je, tak potom som najviac zvedeným človekom na svete; zbytočne som strávil svoj život. Ale ja viem bez najmenšieho tieňa pochybnosti, že to tam je! Vidíte? Preto sme my tu.

¹² Keď vidím vás ľudí prichádzať z celej krajiny na oznámenie v krátkom čase a niekedy to len predpokladajú, potom to robí, že sa cítim skutočne malý, keď prídem na zhromaždenie ako toto, keď si pomyslím, že viem, že tu títo ľudia cestovali stovky míľ, len aby tu boli niekoľko minút na zhromaždení, len aby tu sedeli.

¹³ Nejaká žena raz povedala, prišla sem raz a povedala: "Ukážte mi kde po zemi prešiel ten človek a dovoľte mi nech prejdem za ním," povedala: "A budem zdravá." No, ľudia vám takto veria a vy reprezentujete Krista, čo potom máme robiť? Mali by sme byť veľmi opatrní, pretože keď urobíte niečo zle, neškodíte len sami sebe, škodíte iným, ktorí vás nasledujú.

¹⁴ Tak ja nepoznám žiadnu denomináciu ani nič, do čoho by som vás mal priviesť. Je len jedna vec na čom spočíva moja viera, ak mi veríte, nasledujte to čo vám hovorím, pretože ja verím Biblii, to je Slovo Božie. Ostatné veci sklamú. On je život. On je Slovo.

¹⁵ No, viem že vy ... keď sem prídem dlho vás tu držím. Modlil som sa ku Bohu, keď som cítil, že sem takto chcem dnes prísť ... Mal som tak veľa rozhovorov a telefonátov a tak ďalej; Musel som sa s niektorými dnes ráno stretnúť. A povedal som: "No, brat Neville bude určite chcieť, aby som kázal." To bol piatok. A povedal som: "Brat Neville bude asi chcieť, aby som kázal. A ak budem, potom prosím, Bože ... je tak horúco, bolo horúco." A On bol dobrý, že nám poslal dážď a prerušil tú veľkú horúčavu a dal nám dnes ráno, dobré ráno. Prosím, aby Jeho dobrotá skropila každého jedného z vás, aby ste stále pamätali, že ste boli dnes ráno tu. Nech spočinie na vás Jeho milosť a požehnanie.

¹⁶ Minulý večer som navštívil chorého priateľa, brata Billyho Daucha. Nevidím ho tu dnes ráno. Nejako ... Aha, tu je. Áno. A rozmýšľal som: "Starý deväťdesiat jeden ročný muž a stále prichádza cez celú krajinu, cez púšte a cez zasnežené hory, po zľadovateľých cestách. On to nemusí. Boh bol ku nemu dobrý; on to nemusí robiť. On by mohol sedieť doma a mať sluhov, ktorí by ho ovievali, keby chcel." Ale Billymu Dauchovi sa niečo prihodilo; On sa znovuzrodil. A keď sa to stalo, do jeho srdca niečo prišlo, že žije predovšetkým, aby navštevoval tieto zhromaždenia. A potom, ak ja mám byť ústami Božími, či by som zvidol priateľa? Radšej by som zomrel. Potom, daj mi povedať mu z tejto Biblii, presne to, čo je pravda. To je potom Božie Slovo. Ja len

opakujem čo On povedal.

¹⁷ No, chcem prečítať niečo z Biblii. Prv ako budeme čítať, chcel by som povedať, že myslím, že dnes večer máme večeru Pánovu. A vy, ktorí ste tu domáci (pretože ostatní pôjdu možno naspäť domov, pretože musia ísť do roboty) - vy, ktorí ste tu domáci v tomto zhromaždení, pamätajte, dnes večer budú bratia podávať večeru Pánovu.

¹⁸ No, očakávam na konečnú správu ohľadne Afriky. Nechcú mi tam dovoliť ísť ako misionárovi. Tak jediný spôsob ako tam môžem ísť ... Mám v pláne ísť do Keni, Ugandy a Tanganyky. A jediný spôsob ako tam môžem ísť ... po prvé, cirkvi ma tam nechcú, pretože oni chcú aby som v Afrike kázal niečo na tejto strane a na tamtej strane. A ja tam takto nechcem ísť. Nebol by som takým pokrytcom, aby som to tak robil. A aj som im povedal: "Nie pánovia, ja budem kázať len to, čo mi Boh položí na srdce a nič iné." Vidíte? A som si istý, že to nebude to, do čoho sa ma oni snažia nahovoriť, aby som učil. A tak ... trojičný krst a ďalšie takéto veci a dohadovať sa s nimi. Nie!

¹⁹ Ale brat Boze ma pozval na veľké zhromaždenie, on práve prichádza ku tomu, že začína vidieť niečo z toho denného svetla, čo my veríme. A tak som pozvaný, aby som tam prišiel, ako na poľovačku. Ak my bude dovolené ísť, ako na poľovačku ... Ak budem môcť zohnať niekoho, kto by povedal, že ma vezmú na poľovačku, potom, keď tam prídem, ten doktor tam na veľvyslanectve je môj osobný priateľ z Chicaga - a len čo sa tam dostanem, on povie: "No tu je brat Branham. Majme zhromaždenie. Tak, keď už tam budem, veľvyslanec ma nemôže poslať preč. Ak oni ... Tak oni sa to teraz snažia zariadiť. Tak dúfam, že ... Ak je to Božia vôľa, bude to tak fungovať. Vidíte? Je to proste poručené Jemu. Ak nie, potom vám to oznámim.

²⁰ Chcem ... Ak to bude potom vôľa Božia, chcem hovoriť o Siedmych trúbach. A to bude asi osem dňové zhromaždenie. A nechceme byť tu v modlitebni; možno sa nám podarí dostať tu to auditórium.

²¹ No, nikdy som si nemyslel o tomto novom auditóriu, že tu bude postavené. To je presne tam, kde som prvý krát vo videní videl Ježiša - to auditórium je postavené presne na tom mieste. Išiel som sa tam jedného dňa pozrieť. Keď som sa díval a videl som Ho, ako sa díva na východ (pamätáte sa, že som vám to hovoril), keď som tam bol a modlil som sa za svojho otca, ako malý chlapec, len chlapec, kazateľ. Tam som Ho videl. Urobil som krok, díval som sa na Neho. Hlavu mal obrátenú ku mne bokom, kráčať som ďalej po šalviom poli, zakašľal

som. A stále som sa díval a On sa vôbec neotočil. Zavolať som Jeho meno: "Ježiš" a On sa otočil, rozťahal ruky. A to bolo všetko, čo som si pamätal, až do svitania. A tak som sa na svitaní vrátil z toho poľa. Tak možno, že Pán mi dá aby som tam kázal o týchto Trúbách. Kdekoľvek to bude, Božia vôľa sa stane.

²² Otvorte si teraz svoje Biblie v Izaiášovi, 53. kapitulu Izaiáša. No, dúfame, že Boh požehná naše slabé úsilie, že sme sa zišli spolu dnes ráno. My sme práve prišli z Filadelfii, kde som bol na konferencii Obchodníkov Plného Evanjelia. A počúval som tam ich rôzne svedectvá a tak ďalej ...

²³ Potom som ... na ceste sem som bol ... Billy Paul A ja a Rebeka a malé Colinsove dievča, malá Betka Collinsová ... A Billy je veľmi dobrý spáč a Rebeka ešte lepšia. A tak som ... Rozprávali sme sa s Betkou. A ona sedela vzadu s Rebekou na zadnom sedle. A ja som videl, že sa na ceste niečo stalo. A keď som to uvidel, niečo ma osvietilo. A Betka, ak je tu, ona si všimla, že som prestal hovoriť a začal som si niečo zapisovať. Tam som dostal tento text na toto ráno.

²⁴ No, vstaňme na svoje nohy, ak ... No, stojíme z úcty k Božiemu Slovu, keď budem čítať Izaiáša, 53. kapitulu:

Kto uveril našej zvesti? A komu bolo zjavené rameno Hospodínovo?

Všimnite si, to začína otázkou.

Lebo vyrástol pred ním ako nežný prútik a ako koreň z vypráhlej zeme: nemal podoby ani krásy; videli sme ho, ale nebolo na ňom vidieť toho, pre čo by sme ho boli bývali žiadostiví.

Opovrhnutý bol a opustený od ľudí, muž bolestí, a oboznámený s nemocou, a ako ten, pred ktorým skrývajú tvár, opovrhnutý, a preto sme si ho nevážili,

kým on vzal na seba naše nemoci a niesol naše bolesti, a my sme sa domnievali o ňom, že je ranený a zbitý od Boha a strápený.

A on bol smrteľne ranený pre naše prestúpenia, zdrtенý pre naše nepravosti; kázeň nášho pokoja bola vzložená na neho, a jeho sinavicou sme boli uzdravení.

My všetci sme zblúdili ako ovce; každý z nás sme sa obrátili na svoju vlastnú cestu, a Hospodín uvalil na neho nepravosť všetkých nás.

Mučili ho, a on ponižujúc sa znášal dobrovoľne a neotvoril svojich úst; vedený bol ako baránok na zabitie a zanemal ako ovca, ktorá zanemie pred tými, ktorí ju strihajú, a neotvoril svojich úst.

Vzatý bol z väzby a zo súdu. A čo do jeho pokolenia, ktože ho vyrozpráva? Pretože bol vyťatý zo zeme živých, pre prestúpenia môjho ľudu bola mu zadaná rana.

A dali mu s bezbožnými jeho hrob i s bohatým, keď zomrel ukrutnou smrťou, preto, že nespáchal nijakej neprávosti, ani ľsti nebolo nikdy v jeho ústach.

Ale Hospodinovi sa ľúbilo ho tak zdrtiť a strápiť nemocou, aby, ak jeho duša položí obeť za hriech, videl svoje semeno, bol dlhoveký, a to, čo sa ľúbi Hospodinovi, zdarilo sa v jeho ruke.

Z námahy svojej duše uvidí výsledok, nasýti sa. Svojou známosťou ospravedlní spravodlivý môj služobník mnohých a ich neprávosti on poniesie.

Preto mu dám podiel medzi veľkými, a s mocnými deliť bude korisť, pretože vylial svoju dušu na smrť a počítaný bol s priestupníkmi, kým on niesol hriech mnohých a primlúval sa za priestupníkov.

²⁵ Bože Otče, Tvoje Slovo je lampou, svetlom, ktoré osvetľuje cestu každému veriacemu do prítomnosti Božej, keď nás vedie ako lampa v našej ruke. Nezaopatril si nás na toľko, aby sme mohli vidieť koniec od začiatku a ... ale kráčam vo viere. Ale ako človek, ktorý má prejsť v noci cez tmavý les (a to je to, kde sme), svetlo, ktoré má v ruke osvetľuje cestu len krok za krokom. Ale tá cesta, hoci vedie hore, kráčajme len vo svetle. A nech svieti dnes to svetlo na Slovo, aby nás priviedlo o jeden krok bližšie ku Kráľovstvu Božiemu. Lebo prosíme o to v mene Ježiša. Amen. Môžete si sadnúť.

²⁶ Téma, ktorú cítim, že mám dnes na zhromaždení hovoriť, je "Majstrovské dielo." Možno to vyzerá trochu divne, prečítať takéto miesto Písma, o ... jeden z Biblických obrazov, kde je najviac brutálnosti a vraždy, to keď Biblia hovorí o tomto dokonalom sluhovi, ktorý bol ranený a zbitý a mučený a pri tom zobrať z toho text, s názvom, Majstrovské dielo. Veľmi divné.

²⁷ Ale ja ... rozmýšľam dnes ráno, keď sa vraciame, na udalosti z pred niekoľkých rokov. Bol som pozvaný do Forest Lawn v Kalifornii povyše Los Angeles. V prvom rade som tam išiel navštíviť hrob Aime

Semple McPherson, zakladateľky hnutia Forsquare. A išiel som ku jej hrobu. A hoci sa nezhodujem s tou ženou ako s kazateľkou, ale jednako vo svojom srdci obdivujem a vážim si ju za to, za čím stála v tej hodine a za tie prenasledovanie a za všetko, cez čo musela prechádzať vo svojom čase tu na zemi. A potom, kvôli jej milovanému synovi, ktorý je mojím blízkym priateľom, Rolf McPherson.

²⁸ A išli sme tam, skupina kazateľov. A oni - nemali sme čas aby sme išli na to miesto, kde majú to krematórium a dávajú tie telá do malých truhiel, ktoré kladú z boku do steny.

²⁹ A tam majú neobyčajné veci, také ako Posledná Večera a ... Je to osvetľované skutočným slnečným svetlom. A majú tam zatvárač, ktorý im umožňuje... Keď vchádzajú dovnútra, je svetlo; a potom, keď začínajú hovoriť, stmieva sa. A po chvíli je to všetko úplne tmavé. A potom ľudia vychádzajú von.

³⁰ A oni majú celú tú Večeru ... A tá žena, ktorá poznala tajomstvo, ako vypracovať toto sklo do takéhoto stavu, no, urobiť tieto obrazy, no, to prechádza cez rodinu už mnoho rokov. A to umenie bolo odovzdávané len deťom a tou poslednou bola žena. A oni vyrábali tento obraz. A keď oni išli odliať a vypáliť toto sklo, vypáliť ten kus, tam kde bol Judáš Iškariotský, to prasklo. Tak potom, snažili sa to urobiť znovu. A znovu to prasklo. A ona povedala: "Možno náš Pán nechce aby jeho nepriateľ bol s ním na obraze." A povedala: "Ak to znovu praskne, nedokončíme ten obraz." Ale potom to vydržalo. Potom ... Samozrejme bolo to zvláštne, a ako sa to dialo.

³¹ Ale potom, jedna z najhlavnejších vecí, ktorá ma zaujímala vo Forest Lawn, bola Michelangelova socha Mojžiša, toho veľkého sochára. Samozrejme, to je tam reprodukcia. To nie je originál. Ale to bolo také veľké umelecké dielo. A keď som tam stál a díval sa na to, páčilo sa mi to, niečo čo vyzerá - predstavuje, že má niečo v sebe.

³² Umenie sa mi naozaj páči. Verím že Boh je v umení. Verím, že Boh je v hudbe. Verím, že Boh je v prírode. Boh je všade. A všetko, čo sa nezhoduje s originálom je prevrátené. Boh je v tanci, nie v takom tanci aký sa tu tancujete, ale keď synovia a dcéry Božie sú v Duchu Božom, viete, to je tanec. Ale to čo som musel dnes ráno znášať až do druhej, čo doliehalo tam z tej ulici, to je prevrátenosť.

³³ Ale toto majstrovské dielo, ktoré Michelangelo urobil, to ho niečo stálo. On bol veľký človek. A to ho stálo veľkú časť jeho života, pretože on mnoho, mnoho rokov vysekával ... zobral len skalú mramoru a stále ho opracúval. A aby uvidel ... jedine ten človek, sám ten sochár,

mal vo svojej mysli, to čo sa snažil urobiť; on bol ten jediný. Mohli by ste podísť ku nemu a povedať: "Načo dlabeš do tej skaly?" Pre neoboznámeneho, ktorý nevie, čo je v jeho srdci, je to nezmysel. Ale pre toho človeka, pre samotného toho sochára, on mal v mysli videnie, ktoré sa snažil urobiť a on sa snažil zreprodukovať to, čo mal vo svojej mysli, vo forme tej sochy. A to bol dôvod, že to vysekával z tej skaly.

³⁴ A keď chcete toto robiť, musíte od začiatku začať správne a musíte sa držať vzoru. Vidíte? Nemôžete zobrať maličký kúsok a začať: "Urobíme to takto. Nie, ja myslím ... " Nie, on musel mať presný vzor. A on mal ten vzor vo svojej mysli. A nemohol sa od toho vzoru odchyľovať. No, aby toto dokázal urobiť, musel si to nakresliť v mysli, pretože nemáme žiadne skutočné podobizne Mojžiša - ale on v mysli musel dostať nejaký presný, duchovný obraz, o tom aký Mojžiš bol.

³⁵ No, skutočný sochár je inšpirovaný, tak ako skutočný básnik alebo každý skutočný spevák, muzikant, čokoľvek to je. Všetko skutočné musí prísť cez inšpiráciu. Michelangelo musel mať inšpiráciu, ako Mojžiš skutočne vyzeral a on to zachytil vo svojej mysli, aký musel byť Mojžiš. Tak on si postavil tento veľký kus mramoru, aby ho osekával na podobu toho vzoru a stvárňoval ho, obrusoval, až kým nedostal ten skutočný obraz toho, čo muselo byť v jeho mysli.

³⁶ A potom, keď to urobil všetko tak dokonale, zabrúsil každú hranu a vyhladil každé miesto a oči boli presne urobené a každý vlas a brada, všetko presne tak, ako to bolo, on sa postavil obďaleč a pozeral sa na to. Myslím o tých veľa, veľa rokoch ťažkej práci, a ako on po celý čas musel vo svojej mysli držať to isté videnie, toho čo išiel robiť. A predstavte si len, to videnie v jeho mysli za tak veľa rokov, aby urobil, žeby to vyzeralo presne tak ako to bolo - on sa v prvom rade držal toho videnia - a ako to on musel opracúvať na podobu toho videnia, obsekávať a obrusovať ... A keď to opracoval natoľko, že dal tomu dokonalosť, že až to skutočne bolo dokonalé, on tam stál s kladivom v ruke, to ráno a pozeral sa na to, keď to dokončil. A on bol tak nadchnutý, keď sa na to díval, pretože videnie jeho mysli stálo v skutočnosti pred ním. To čo on videl, jeho predstava o tom aký Mojžiš bol, to bolo pred ním stvárnené, to čo on celé tie roky mal vo svojom srdci. A namáhavá práca a hodiny zármutku a ťažkostí a kritik a všetkého možného, ale pri tom všetkom on zotrval pri tom videní, až kým to nebolo dokončené.

³⁷ A potom, keď to bolo dokončené, zastal opodiaľ s kladivom v ruke, so sochárskym kladivom a díval sa na to dielo. A inšpirácia toho videnia, ktoré videl o tom ako to urobiť, až tak veľmi ho to nadchlo - tá inšpirácia ho tak prenikla, že bol až bez seba a udrel to do kolena a

povedal: "Hovor!"

³⁸ A teraz je na tej veľkej soche trhlina, na kolene, na pravom kolene. Tesne nad kolenom asi šesť cólov je to miesto. Položil som na ňu ruku, asi takto hlboká.

³⁹ Potom čo strávil všetok tento čas, roky a roky aby toto urobil, potom pod vplyvom toho, že videl vyplnené to, čo videl vo svojom srdci a vo svojom videní, a čo túžil vidieť, bolo to dokončené. A keď to bolo dokončené, on bol tým tak nadchnutý, že až si myslel, že jeho vlastné umelecké dielo môže ku nemu prehovoriť. A on ho udrel do nohy a skríkol: "Hovor!" A to urobilo na ňom trhlinu. To urobilo na tej soche trhlinu.

⁴⁰ Pre mňa, tá trhlina, to bolo to, čo urobilo z toho majstrovské dielo. No, možno pre niekoho, kto inak rozmýšľa, myslíte, že tým sa to poškodilo. Nie, pre mňa to urobilo z toho to, čo to je. To ... pretože po tak mnohých rokoch opatrnej práci a námahy a inšpirácii a tak ďalej, pri tom ako to robil, ukázalo sa, že jeho námaha nebola zbytočná - bolo to dokonalé, a preto skríkol: "Hovor!" Pretože videl pred sebou, to čo ... bol schopný dosiahnuť, uskutočniť videnie, ktoré bolo v jeho mysli; a tak pod inšpiráciou urobil niečo nezvyklé, niečo neobyčajné; on to udrel a skríkol: "Hovor!" Vidíte, on by to nebol urobil, keby bol rozmýšľal. Ale on nerozmýšľal. To bolo nadchnutie z toho, že videl ako dokonale sedí pred ním to, čo mal vo svojej mysli.

⁴¹ Jeho námaha a únava a dlhé noci a mnohé dni odlúčenia od sveta. A možno jedol len pomazaný chlieb a drel na tom a prišiel naspäť a: "Och, to nie je tak, ako to bolo. No, to musí vyzerat' takto," a opracúval to. Potom, keď to uvidel celkom dokonalé, potom to uvidel v skutočnosti. Ten negatív, toho čo bolo v jeho mysli sa stal skutočným; stal sa pozitívom; a preto ho to zaskočilo. A bolo to tak skutočné, že on musel zvolať: "Hovor!"

⁴² Podľa mňa, to bol odblesk, to bola poklona jeho práci, že jeho vlastné dielo ho tak nadchlo, že bol až bez seba, že ho udrel a povedal: "Hovor!"

⁴³ Stál som tam a díval sa na to dielo. Rozmýšľal som o hodinách, ktoré musel tento muž pri tom stráviť, keď to robil. Oni tam vraveli koľko to bolo rokov. Ale pre neho to bol odblesk, pretože to bola náhrada jeho veľkému umeniu, jeho veľkej práci, ktorú konal. A keď to nakoniec bol schopný dosiahnuť, bolo to také veľké.

⁴⁴ No, obráťme stranu o Michelangelovi a zavrime tú knihu. A otvorme inú knihu a čítajme o tom veľkom sochárovi, o tom

Všemohúcom, ktorý prv ako bol svet a prv ako boli položené základy, mal vo svojej myslí to čo chcel. A On chcel urobiť človeka na svoj vlastný obraz. On chcel uskutočniť niečo, čo mal vo videní, čo bolo v jeho myšliach.

⁴⁵ No, pri Michelangelovi to bola vlastnosť jeho myslí. A Boh chcel urobiť človeka na svoj obraz - ten veľký sochár - a On išiel na ňom pracovať. A vidíme pri tom, ako On privádzal z tých materiálov, prvé boli možno ryby a potom vtáky a potom to, čo sa plazí po zemi a tie mnohé veci, ktoré On priviedol na svet. Ale nakoniec, ako privádzal do existencie, súc stvoriteľom, On mal ... On nebol ako človek teraz, ako nejaký sochár, ktorý musel niečo zobrať čo už bolo stvorené a osekať to na nejaký obraz. On bol sochárom večných vecí. On bol sochár, ktorý mohol stvoriť a priviesť do existencie, to čo mal vo Svojej myslí; alebo inak, On môže urobiť materiály po ktorých túžia jeho vlastnosti.

⁴⁶ A keď On začal pracovať na plazoch, ako na malých zvieratkách na zemi. A potom to On z toho začal niesť ďalej do niečoho vyššieho. Potom nakoniec to On doviedol do väčších zvierat, takých ako lev, tiger, medveď. Potom to On priviedol do života možno opíc a opov a tak ďalej. No, nie nejaká evolúcia, ako si my myslíme, že jedno pochádzalo z ... To bolo kompletné stvorenie, Boh pracujúci podľa vzoru.

⁴⁷ Ale nakoniec prišla na zem dokonalosť a to bol človek. A potom On mohol vidieť v tomto človeku, že to vyzeralo ako On. Tak teraz, keď sa On na neho pozrel, on bol odrazom toho, čo bol jeho Stvoriteľ. Boh teraz dosiahol tú vec, ktorú chcel, človeka na Svoj vlastný obraz.

⁴⁸ A potom by som mohol povedať ku tomuto: že keď On urobil tohoto človeka bolo na ňom ešte niečo, že nevyzeral celkom v poriadku, pretože bol sám. A takýto bol Boh - sám. On bol večný. A teraz človek na obraz Boží tiež existoval na zemi sám. Tak On musel zadať malú ranu do jeho ľavého boku a z tade vzal ten kus, ktorý z toho odrazil a urobil mu pomocníčku, ženu. Potom on nebol sám; on bol ... Mal niekoho so sebou. A to je jeho veľké dielo.

⁴⁹ A On, ako každý veľký sochár, ktorý by zobral svoje majstrovské dielo ... No po prvé, On mal majstrovské dielo seba samého. Ale teraz, On videl, že toto majstrovské dielo bolo samotné, ako On, tak On rozdelil toto majstrovské dielo, tým že mu udrel do boku a urobil pomocníčku.

⁵⁰ A teraz, aby urobil tých dvoch jedno, dal ich, ako každý veľký sochár, na miesto, ktoré bolo krásne. Sochár nerobí veľké majstrovské dielo aby ho potom zobral a postavil niekde medzi stromy, alebo ho

schoval za domami. Ako nám povedal náš Pán: "Človek nazapala'uje sviecu, aby ju položil pod nádobu." Keď sa my stávame Božími majstrovskými dielami, nie sme schovaní niekde medzi stromami; my musíme vydávať svetlo.

⁵¹ Tak vidíme, že On ... potom, keď On urobil toto majstrovské dielo. On ho umiestnil tu na zemi a položil ho na najkrajšie miesto aké bolo, do záhrady Eden. On umiestnil svoje majstrovské dielo, tých dvoch, ktorí sú jedno, v záhrade Eden. Ako sa mu to muselo páčiť, keď videl Svoje majstrovské dielo, že bolo dobré. On ... Po tomto nachádzame, že On si odpočinul; On bol tak potešený zo svojej práci.

⁵² No pamätajte, že podľa mojej mienky tým majstrovským dielom je ten úder, ktorý poškodil San Angelove majstrovské dielo Mojžiša v tom monumente. A to bol úder, ktorý presekol bok, jeho majstrovského diela, ktorý priviedol na svet nevestu. A teraz ich vidíme ako majstrovské dielo rodiny v záhrade Eden. Aké to bolo krásne. A Jemu sa to tak páčilo, že si až potom odpočinul; On povedal: "Odpočiniem si."

⁵³ Ale zatiaľ kým On odpočíval a dúfal svojmu majstrovskému dielu, prišiel tam jeho nepriateľ a našiel toto veľké majstrovské dielo; a on ... skrze klamstvo podliezol múry záhrady a potom zničil toto nádherné majstrovské dielo. On ho zničil tak, že upadlo.

⁵⁴ No, snažím sa pozorovať tie hodiny. A prosil som Majka, môjho synovca, aby natiahol ten zvonec na tridsať minút, ale on to neurobil a ja som už pretiahol tridsať minút, ale to je ... Budeme ešte chvíľku pokračovať. Dobré? No, nechcem porušiť tieto pravidlá; ja som urobil tieto pravidlá. Viete? A tu sa rušia vaše vlastné pravidlá.

⁵⁵ No všimnite si. Potom toto majstrovské dielo, keď sa Satan zmocnil (zvoditeľ) - preboril sa cez múry a zničil toto majstrovské dielo. Pretože to je spôsob ako to urobil. Ako to on urobil? Zobrazím detailnejšie, ako to urobil. Toto majstrovské dielo bolo ohradené múrom Slova, Božím Slovom. A majstrovské dielo, samo o sebe, tejto rodiny, bolo opevnené týmto Slovom; ale tá vylomená časť, ktorá bola vylomená z toho originálu, vyšla von poza tento múr a dala Satanovi šancu, aby to zničil. A teraz, keď viete čo ja verím o týchto veciach, tak ja to nemusím povedať. Ale to majstrovské dielo bolo zlámané.

⁵⁶ Ale ten veľký sochár, keď On videl úpadok svojej rodiny, majstrovského diela, On nebol ochotný nechať ho len tak ležať tvárou dole v ruinách; On sa okamžite pustil do práci, aby ho znovu postavil. On nechcel aby ono zahynulo, aby tam tak ležalo po celý čas, pretože On je Boh a On nebude porazený. Tak On okamžite odišiel do práci a

znovu začal budovať človeka na Svoj obraz.

⁵⁷ No, zisťujeme, že ten predpotopný svet išiel ďalej a zničil celú tú vec, pretože tie zmluvy, ktoré boli uzavreté, boli uzavreté pod podmienkami: "Ak nebudeš robiť toto, alebo ak budeš robiť tamto ..." Boh, ten veľký sochár, videl, že človek nedokáže dodržať zmluvu. On to proste nedokáže. Neexistuje proste vôbec žiadna možnosť.

Pred chvíľou som sa tam v tej miestnosti rozprával s jednou osobou, ktorá je tu teraz prítomná. Povedala: "Ale brat Branham, ja mám tak veľa vecí, o ktorých viem, že sú zlé." A pobožná žena.

⁵⁸ Povedal som: "Ale pozri sa, sestra, neďívaj sa na seba, ide o to, aká je tvoja túžba a to, čo sa snažíš robiť. A ak skutočne miluješ Pána, snažíš sa Mu slúžiť z celého svojho srdca. A potom všetky tvoje chyby sú skryté v krvi Pána Ježiša, vidíš. Vidíš, On urobil cestu."

⁵⁹ Tak On teraz začína, berie človeka zo svojich zmlúv, kde bolo povedané že: "Ak ty budeš, Ja budem." A On začína s človekom, ktorý sa nazýva Abrahám a dáva Abrahámovi zmluvu, bezpodmienečnú. Stále, keby On začal majstrovské dielo, Satan by ho dostal, kvôli Slovu. Ale keď On začal s Abrahámom, On povedal: "Ja som to už vykonal." No, toto je bez podmienky, nie, čo ... to: "Ak ty budeš, Ja budem:" ale "Ja som to už urobil." No On, ten sochár, je rozhodnutý mať toto majstrovské dielo.

⁶⁰ Potom od Abraháma prichádzajú patriarchovia. A patriarchovia skutočne ... No, čo Boh robí? On znovu stavia toto majstrovské dielo, ktoré upadlo. Tak v patriarchoch, prvý, ktorého nachádzame bol Abrahám.

⁶¹ Pozorujte to teraz. Každé majstrovské dielo je postavené na sochárskom základe. Angelova socha Mojžiša stojí na tri, alebo štyri stopy hrubom kuse mramoru. Má to základ. Tak Boh pri príprave tohoto majstrovského diela, On ho položil na základ patriarchov. A ten základ patriarchov, prvý bol Abrahám, potom Izák, potom Jákob, potom Jozef - štyri uhly.

⁶² A teraz, Abrahám bol základom viery. Povedzme, že to malo štyri základy. Základom viery bol Abrahám. Základom lásky bol Izák. Základom milosti bol Jákob. Božia milosť daná Jakobovi. Každý to pozná. Ale v Jozefovi bola dokonalosť. Na toto On mohol postaviť to dielo, nie na ten prvý základ, nie na druhý základ, nie na tretí základ, ale na ten štvrtý základ.

⁶³ Abrahám, samozrejme, zobrazoval Krista, tak isto Izák, v láske.

Abrahám Ho zobrazoval vo viere. Izák v láske. Jakob Ho zobrazoval skrze milosť, pretože Jakob znamená podvodník; a to je to, čo on bol. Ale bola s ním Božia milosť. Ale keď to prišlo ku Jozefovi, tam proti nemu nie je nič, len jedno malé zaškrabnutie, lebo ten základ musí tiež byť majstrovským dielom. Keď povedal svojmu otcovi, prorokovi: "Povedz faraónovi, že tvoji ľudia sú chovateľmi dobytka, nie sú pastieri, pretože pastier je ohavnosťou Egyptanom."

⁶⁴ Ale keď sa ten starý prorok postavil pred faraónom, on povedal: "Tvoji služobníci sú pastieri stáda." To zadraplo do toho. Vidíte? Preto to stále z toho robí majstrovské dielo.

⁶⁵ No, tie základy boli položené skrze vieru, lásku, milosť a do dokonalosti cez tých patriarchov.

⁶⁶ No, to telo diela, ktoré išlo ďalej do tohoto veľké majstrovského diela boli proroci, ktorí boli Slovom. Dúfam, že to dokážete čítať. Vidíte, proroci, nie zákony, proroci. Lebo tí proroci boli potvrdeným Slovom, ktoré tvorí to telo, nie patriarchovia, proroci. Oni boli Slovo.

⁶⁷ Nakoniec, ako On začal dávno tomu vo dňoch Mojžiša a prechádzal cez týchto prorokov, ku každému jednému, to nakoniec - budujúc to telo, prichádzajúc stále bližšie. A najväčší z nich zo všetkých bol Ján. Biblia tak povedala. Ježiš tak povedal: "Nikdy sa nenarodil zo ženy taký veľký muž, ako Ján Krstiteľ." Pretože on bol ten, ktorý mohol predstaviť Slovo. A potom nakoniec prichádza tá veľká hlava, hlava všetkého toho. O ktorej ten ostatok tela len hovoril.

⁶⁸ Základ bol položený pomocou patriarchov, ale telo bolo postavené zo Slova, ktorým boli proroci. A tu prichádza hlava toho všetkého; Ježiš prišiel na scénu. Tam, keď bola na to položená táto časť, ktorá bola hlavou, nachádzame v ňom úplnú Božiu ručnú prácu. Nachádzame v ňom dokonalé odzrkadlenie Slova, pretože On bol Slovo, plnosť Slova. A teraz má Boh znovu dokonalé majstrovské dielo, ako povedal Izaiáš: "Hľa môj služobník, moje majstrovské dielo, ktoré som formoval cez všetky veky, príchod tohoto dokonalého. A tu On stojí rovno predou mnou, dokonalý ... " Tam vo svojom vlastnom obraze odzrkadľuje Boha, lebo On povedal v ev. Jána 14: "Keď vidíte mňa, vidíte Otca."

⁶⁹ A potom, na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo vytesané a odzrkadľovalo to, čo bolo Slovo na počiatku, Jeho, Slovo, odzrkadlené v tomto majstrovskom diele na jeho vlastný obraz, znovu Boh vo svojej vlastnej podobe. Forma Slova zostala odzrkadlená v podobe človeka - majstrovské dielo.

⁷⁰ Všetci proroci mali chyby. Oni všetci boli časťou. Ale tu konečne prichádza cez to, nakoniec prichádza to majstrovské dielo, ten dokonalý, nebola na ňom vôbec žiadna chyba, tak dokonalý, odzrkadľoval samého staviteľa. Jeho vlastný obraz bol odzrkadlený v Jeho diele. Boh a Kristus boli jedno, až tak že On položil do neho Svojho vlastného Ducha; a potom ten obraz a ten stavitel' sa stali jedno. Boh a jeho sochárske dielo, jeho majstrovské dielo, keď Mojžiš ... Mojžiš bol v tom diele San Angela ... či vlastne Michelangela, bol sochárske dielo, ktoré bolo mŕtve, pretože to bolo urobené z kameňa. Ale tu ten majster stavitel', keď On dovedol do dokonalosti Svoju ručnú prácu, On vstúpil do nej.

⁷¹ Vykupitel' človeka dovedený do takej dokonalosti, taký dokonalý, taký pobožný, no predsa nebolo na ňom krásy, kvôli ktorej by sme boli žiadostiví po ňom, keď sa tento z panny narodený Syn živého Boha stal taký dokonalý a pokorný a na obraz Boží, až kým tento veľký majster, ktorý predvádzal jeho život cez tých prorokov a On bol vyplnením všetkých prorokov. On bol taký dokonalý, že až keď toto Boh videl, On ho udrel a zvolal: "Hovor!" ako urobil Michelangelo: "Hovor!"

⁷² Vy poviete: "Je to tak?" Ev. Marka 9: 7, nachádzame na Vrchu Premenenia, keď tam stál Mojžiš, zákon, stál tam Eliáš, proroci. Celé veky od patriarchov, otcov, zákon, proroci a všetci tam stáli, počujeme hlas, ktorý prichádza z oblaku a povedal: "Toto je môj milovaný Syn jeho počúvajte!" A ak oni majú počúvať, On musí hovoriť. To bolo len niekoľko dní pred tým, ako On bol udrený. "Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zalúbilo prebývať. Ja som Ho sformoval. Za štyritisíc rokov som Ho privádzal do tohoto. A teraz je On tak dokonalý, že Ho musím udrieť aby mohol prehovoriť. Počúvajte Ho. On je ten dokonalý. On je to majstrovské dielo."

⁷³ Pamätajte, On bol tam zobrazovaný po všetky tie časy v Starom Zákone. Nachádzame, že On bol tou skalou na púšti, to bola udrená skala na púšti: "Ja som tou skalou, ktorá bola na púšti." Ale to bol kameň; to nemohlo ešte prísť do svojej dokonalosti. Ale vo forme predobrazu ona nasledovala cirkev, aby z nej čerpala, aby to on mohol čerpať a dávať život tým, ktorým mohol dať život. Ale On bol tou skalou na púšti. On nebol ešte človekom. On bol len predobrazom.

⁷⁴ Mojžiš Ho videl, keď stál na tejto skale. On Ho videl prechádzať okolo a on povedal: "To je chrbát človeka." Vidíte, ten Sochár predstavoval Mojžišovi, ktorý bol čiastočne obrazom Krista, ako bude vyzerat' to veľké majstrovské dielo, keď bude dokonalé. On prešiel okolo neho ... On ukázal Mojžišovi videnie, ako bude vyzerat' to

majstrovské dielo. To bol chrbát človeka, keď to na púšti prešlo okolo neho.

⁷⁵ Pamätajte, Angelo mohol len zvolieť a udrieť ten obraz a povedať: "Hovor!" Ale pre Boha to bolo celkom inak, pre toho veľkého sochára. Keď On urobil človeka na Svoj obraz, tak dokonale, že to odzrkadlilo Jeho. Boh prehovoril cez tento obraz človeka, ukazujúc čo bude robiť. On hovoril cez prorokov, keď oni boli čiastočný obrazom, keď privádzal ten obraz ku Hlave. Ale keď On prišiel s Hlavou, On bol úplný Boží obraz. On zobrazoval Jeho samého. Potom udrený za nás ... Teraz je On pre nás majstrovským dielom, darom Božím, Ježiš Kristus, večný život. Dúfam, že to nikdy nezabudneme.

⁷⁶ Keď vidíme, že dni sú čím ďalej tým tmavšie, keď vidíme, že tieň padajú ... Keď predpovedám, že zostáva už len niekoľko obrátok okolo slnka a bude po tomto národe. Viete, včera, 4. júla, Tomáš Jefferson podpísal deklaráciu nezávislosti, on a iné osobnosti, ktoré boli s ním, zvonil zvon slobody a my sme boli ohlásení, ako nezávislý národ. Podľa histórii nikdy nebola demokracia, ktorá by trvala viac, ako dvesto rokov. A to bolo 4. júla 1776. A zostáva nám už len jedenásť rokov. Vydrží to? Nie! Nemôže! Jedenásť rokov a ak áno, prekoná to všetku históriu.

⁷⁷ Vidíme aký je čas. Vidíme v akom stave sú ľudia. Vidíme v akom stave je politika. Vidíme v akom stave je svet. To nemôže obstáť! To sa musí potopiť ako Titanik. To musí padnúť! Lebo je ... Uvoľniť miesto - jeden národ uvoľňuje miesto druhému, keď upadá. A toto kráľovstvo musí upadnúť a každé iné kráľovstvo, aby dalo miesto tomu kráľovstvu, ktoré prichádza, ktoré nemôže upadnúť. Pretože my, cez tento dokonalý obraz Boží, cez toto majstrovské dielo, prijímame kráľovstvo, ktoré nemôže byť pohnuté.

⁷⁸ Boh, keď sa pozrel na Neho. On bol tak nadchnutý, On bol tak ... Keď Ho videl ako vyzeral a keď videl svoj obraz. On bol tak nadchnutý, že to je to dokonalé majstrovské dielo vykupiteľa - Ježiša vykupiteľa. Tak Boh, aby sám bol udrený, aby splatil trest, ktorý sám uložil, Boh a Kristus sa stali jedno, tak Boh mohol byť udrený v tom obraze, mohol byť zranený. A preto Izaiáš povedal: "A my sme sa domnievali o ňom, že je ranený a zbitý od Boha a strápený. A on bol smrteľne ranený pre naše prestúpenia, zdrtený pre naše nepravosti. Kázeň nášho pokoja bola zložená na neho; a jeho sinavicou sme boli uzdravení."

⁷⁹ Dokonalý obraz Boha-človeka, Boh en morfe sa zmenil z nadprirodzeného na videnie. A to videnie bolo premietnuté do toho

obrazu. A ten obraz bol udrený, aby tak to nadprirodzené mohlo skúsiť, ako chuť smrť. Božie dokonalé majstrovské dielo. On to nemohol dosiahnuť v Mojžišovi. Nemohol to dosiahnuť v prorokoch. Izaiáš, ktorý bol rezaný pilami až bol rozpílený na kusy ... On to nemohol dosiahnuť v prorokoch, ktorí boli kameňovaní. On to nemohol dosiahnuť, pretože On to nemohol cítiť. To bola len Jeho časť. Ale v tomto majstrovskom diele On bol plnosťou Božstva telesne. On mohol nie len stvárniť Mojžiša, On mohol stvárniť Svoju večnú bytosť v tejto osobe a okúsiť smrť za celú ľudskú rasu. Božie dokonalé majstrovské dielo. Boh bol tak nadchnutý, keď to videl, On sa stal vykupiteľom všetkých vekov aby sa prihovárал za tých tam dávno, ktorí boli predtým i za tých teraz.

⁸⁰ Všetky zaslúbenia sa vyplnili v Ňom. On bol Dokonalosťou dokonalosti. Všetky predobrazy sa vyplnili v Ňom: náš príbuzný vykupiteľ v obraze Ruty a Boaza; náš zákonodarca z Hory Sinaj; náš prorok z púšti, ako prichádza z vrchu, ako On prichádza z púšti - ako On prichádza z večnosti a stáva sa človekom, tým dokonalým obrazom.

⁸¹ Boh, cez tie veky, okresával patriarchami a robil si platformu a vypestoval ich z rôznych vecí, aby sa On postavil na tento základ. On na tomto začal budovať svoje Slovo, prorokov a potom nakoniec prišiel ten dokonalý prorok, ten dokonalý základ, to dokonalé videnie, ktoré Boh mal.

⁸² A teraz, kvôli tomuto, aby hovoril, On je Slovo - a aby Slovo hovorilo, On musí vojsť do toho obrazu. A potom aby ten obraz hovoril, on musel byť udretý. On prichádza do toho obrazu. A potom aby hovoril, ten dokonalý vykupiteľ - všetky predobrazy Starého zákona sa v Ňom vyplnili.

⁸³ Ako som jedného dňa povedal, Jehova Starého Zákona je Ježiš Nového. Áno!

⁸⁴ Ako vy mnohí mužovia i ženy v mojom veku, po celej krajine sme voľakedy mali mnoho čínskych práčovní. Keď tu Číňania spočiatku začínali, oni prišli zo západného pobrežia a išli na východ, prichádzali sem z tej východnej krajiny, išli týmto smerom. A keď prichádzali, to boli ľudia, ktorí nepoznali náš jazyk a naše obyčaje, ale dobre prali. A oni nevedeli napísať lístok, aby ste podľa neho mohli naspäť dostať svoje prádlo. Ale ten Číňan mal mnoho malých kartičiek, na ktorých nebolo vôbec nič napísané. Tak, keď ste si prišli so svojim prádlom, on zobral túto kartičku a roztrhol ju určitým spôsobom a vám dal jeden kus a on si odložil ten druhý kusok. A tak, bolo to trochu lepšie, než ako to, čo máme teraz, pretože keď ste si prišli žiadať naspäť to čo bolo vaše, tieto dva kusky papiera museli do seba zapadať. Nedalo sa to sfalšovať

aj keby ste chceli. Nebola taká možnosť. Môžete skopírovať písmená, ale nemôžete sfaľšovať to roztrhnutie. To presne muselo pasovať s tou druhou časťou. A tak, vaša špinavá bielizeň, ktorú ste tam priniesli, mohli ste ju vykúpiť touto kartičkou, pretože to pasovalo s tou kartičkou, ktorá bola ku nej priložená.

⁸⁵ A keď Boh, skrze prorokov a zákon nás usvedčil z hriechu ... A zákon nemá milosti; on ti len hovorí, že si hriešnik. Ale keď prišiel na scénu Ježiš, On bol vyplnením. On bol vyplnením všetkého, čo Boh zaslúbil. On bol dokonalý, presný obraz zaslúbenia. Preto všetky zaslúbenia Starého Zákona sa vyplnili v Ježišovi Kristovi. Nemohli sa vyplniť v Mojžišovi. Nemohli sa vyplniť v žiadnom z prorokov, ale sa vyplnili v tom majstrovskom diele, ono vyplnilo všetko čo bolo povedané. Tak bude musieť cirkev pasovať do všetkého čo Boh zaslúbil. To musí byť ten kúsok, ktorý bol z toho odrazený. Tak ak originál je Slovo, tak tie predmety, ktoré boli vzaté z neho budú Slovom, aby pasovali do jeho boku.

⁸⁶ A tak, Číňan ... Ty si sa mohol dožadovať, tam kde ťa zákon odsudzuje a hovorí ti, že si špinavý, a že si vinný a mohol ťa dať do vedenia; ale keď On prišiel, On bol ten pasujúci kúsok na to, aby ťa mohol z tade zobrať von a priviesť ťa tiež naspäť, aby ten lístok bol kompletný - vykúpenie, ktoré Boh zaslúbil tam v záhrade Eden: "Tvoje semeno rozdrťí hadovi hlavu, ale jeho päta rozdrťí ... rozdrťí jeho hlavu."

⁸⁷ No, vidíme toto dokonalé majstrovské dielo, ktoré Boh dokončil. No, vidíme, že On bol všetkým, čo bolo zaslúbené, že bude. On je vyplnením všetkých zaslúbení, všetkých proroctiev, všetkým čo Boh zaslúbil: "Tvoje semeno rozdrťí hadovi hlavu." No, On ju nemohol rozdrtiť pomocou zákona. On ju nemohol rozdrtiť pomocou prorokov. Ale On to urobil, keď sa to semeno ženy stalo majstrovským dielom, Kristom. On bol ten kameň, ktorý Daniel videl ako sa odtrhol z tej hory. On bol ten, ktorý mohol udrieť. On je ten, ktorý mohol rozdrtiť, rozdrtiť hadovi hlavu.

⁸⁸ Jeho život sa zhodoval presne so životom Mojžiša. Jeho život sa zhodoval s Dávidom. Pozrime sa či to tak bolo, či je On ten pasujúci kúsok.

⁸⁹ Všimnite si Dávida, odmietnutý kráľ nad svojim vlastným ľudom. On bol ... Jedného dňa, kým on bol ... jeho vlastný syn sa vzbúril proti nemu. A on sa oddelil a rozdelil armády Izraela. A on bol ... Dávid bol zosadený zo svojho trónu svojimi vlastnými ľuďmi. A na svojom úteku, tam bol človek, ktorý ho nenávidel; a on tam išiel okolo a pľul na Dávida. Ten strážca vyťahol meč a povedal: "Či nemám tomu psovi

zraziť hlavu, napľul na môjho kráľa!"

⁹⁰ Dávid povedal: "Nechaj ho tak, Boh mu povedal aby to robil." Či nevidíte? Muž žiaľu, oboznámený s bolesťou, On stál ako ovca pred svojimi pastiermi, nemý, vidíte. On to povedal. Možno že Dávid nevedel čo hovorí. Ale okolo päť, šesť sto rokov neskoršie, alebo trochu viac, Syn Dávidov prechádzal po tých istých uliciach a pľuli na Neho. Ale všimnite si čo sa stalo, keď Dávid ... z jeho ... Keď sa stal utečencom a bol v exile, keď sa vracal naspäť, ten človek prosil o pokoj a o milosť. I tí, ktorí Ho bili, Ho budú jedného dňa vidieť keď sa On vráti.

⁹¹ A vidíme potom v Jozefovi, že Jozef bol zvláštne narodený chlapec, posledný, tá vrchná časť základu, na ktorom malo byť postavené to majstrovské dielo. Ide to z viery a do lásky a do milosti; prichádza to do dokonalosti. A tak to išlo od nôh na začiatku a prichádza to do dokonalosti v Kristovi.

⁹² Všimnite si, ako On bol znázornený v Jozefovi, vo vrchole toho základu, ktorý bol najdokonalejší zo všetkých. Vidíme, že Jozef sa narodil do svojej rodiny; a narodil sa zo skutočne zákonnej ženy, ktorá bola Jakobovou manželkou. A všimnite si tiež, že keď sa narodil, jeho otec ho miloval; a jeho bratia ho nenávideli bez príčiny. Prečo ho nenávideli? Pretože on bol Slovo. Vidíte ten skutočný základ? Vidíte ako prišla hlava toho základu. A teraz sa pozerajte ako prichádza hlava tela. No, pozorujte ako prichádza hlava nevesty. Vidíte? On bol Slovo. A oni ho nenávideli pretože bol vidiaci. On predpovedal veci a povedal im ich. Oni sa stali; nezáleží na tom ako dlho sa vliekli, aj tak sa to splnilo. A pretože bol duchovný, bol vylúčený z pomedzi svojich bratov. Oni ho mali milovať. Ale oni ho nenávideli, pretože on bol prorok a bol duchovný. A oni ho nenávideli.

⁹³ Všimnite si, bol predaný takmer za tridsať strieborných, hodený do jamy a bol pokladaný za mŕtveho, ale bol vzatý z tej jamy. A v čase svojho pokúšania vo vedení, ten čašník a pekár ... Vieme, že ten čašník bol spasený a pekár zatratený. A v Kristovom vedení na kríži, jeden bol spasený a druhý zatratený - dvaja zlodeji, dvaja zločinci.

⁹⁴ A vidíme že bol zobrahaný zo svojho vedenia a postavený po pravici faraónovej, že nikto nemohol hovoriť s faraónom, jedine skrze Jozefa. A keď Jozef opustil faraónov trón, v Egypte zaznela trúba, rozľahol sa zvuk trúby a bolo povedané: "Skláňajte kolená, každý jeden, Jozef prichádza!"

⁹⁵ Tak to bude s Ježišom. Ako On bol milovaný od Otca a bez príčiny nenávidený od tých denominačných bratov. Bol predaný za

tridsať strieborných, ako to bolo a bol daný do jamy, pokladaný za mŕtveho. Na kríži, jeden zatratený, jeden spasený. A bol pozdvihnutý z kríža a postavený po pravici Božej, v moci, tom veľkom Duchu, ktorý bol odzrkadlený v Ňom. a nikto nemôže hovoriť s Bohom, jedine skrze Ježiša Krista. Pamätajte na to! A keď On opustí ten trón, pohne sa, zaznie trúba a každé koleno sa skloní a každý jazyk vyzná.

⁹⁶ Pamätajte, on bol synom zdaru. Všetko čo robil sa darilo, či to bolo vo vedení, alebo kdekoľvek to bolo, vychádzalo to na dobré. A či On nezasľúbil svojim deťom, že On spraví, aby všetko spolu pôsobilo na ich dobré, či by to bola nemoc, vezenie, smrť, žiaľ, čokoľvek, že to bude pôsobiť na dobré tým, ktorí Ho milujú. On to zasľúbil a musí to tak byť. Musí to tam byť. Obrazne nám je to povedané v Ňom. On bol ten dokonalý obraz Boží.

⁹⁷ No, vidíme tu tiež, že keď On znovu príde ... Pamätajte, Jozef skrze zjavenie, skrze jeho veľké proroctvo, spasil svet. Svet by bol zomrel keby nemal Jozefa. A svet by bol mŕtvy keby nebolo Ježiša: "Lebo Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného syna, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul." Boh zachováva život.

⁹⁸ Mohli by sme o tom hovoriť ďalej a ďalej. Pretože On proste pasoval s Dávidom. On pasoval s Mojžišom. On pasoval s Eliášom. On pasoval s Jozefom. Všetko to predpovedané v Starom Zákone, kreslilo obraz, do ktorého to presne zapasovalo. Čo to je? To ukazuje dokonalého vykupiteľa, že si môžeme dať do práčovni našu, starú, špinavú bielizeň a ísť si ju znovu žiadať. Ona je umytá v krvi baránka. Môžeme si žiadať to čo je naše. A všetko za čo On zomrel, môžeme si nárokovať. Tak On bol to dokonalé Slovo, *ktoré tam bolo* zobrazené.

⁹⁹ Zaľúbilo sa Bohu, tomu veľkému sochárovi, aby Ho udrel a aby to takto urobil. Vidíme Ho tu v Izaiášovi, keď čítame: "My všetci sme sa domnievali o Ňom. Odvrátili sme od Neho svoje tváre. Nebolo na Ňom žiadnej krásy, kvôli ktorej by sme Ho boli bývali žiadostiví." Každí o Ňom hovoria, robí si z Neho posmech. Ja hovorím o Ňom teraz v tomto dni, každý si z Neho robí žarty. Vidíte? "Hľadeli sem na Neho. Videli sme Ho." Hľadieť znamená: dívať sa. "Domnievali sme sa o Ňom, že je ranený a zbitý od Boha." Ale pre čo On toto robil? "On bol ranený pre naše prestúpenia, zdrtený bol pre naše neprávnosti."

¹⁰⁰ No, mohli by sme pri tom ďalej pokračovať, ale myslím, že vidíte ten obraz, čo mám teraz na mysli - Boh znovu stavia svoje majstrovské dielo.

¹⁰¹ Ale nezabudnime, že na začiatku, keď On udrel Adamov bok,

On zobral niečo z jeho boku. No, udrenie Krista malo svoj dôvod, aby On z Neho mohol zobrať, niečo aby to bolo Jeho rodinou, nevestu, aby Mu mohol vziať nevestu. Tak, keď Jeho majstrovské dielo bolo dokončené, potom ho On musel udrieť, aby z Neho zobral. Nie iný kus, nie iné stvorenie, ale z toho istého stvorenia.

¹⁰² Môj brat, nemysli si o tomto nič zlého, ale zamysli sa na chvíľu. Keď On vzal z Neho, z toho originálneho stvorenia, aby Mu urobil nevestu ... On neurobil iné stvorenie; On zobral časť toho originálneho stvorenia. Potom, keď On bol Slovo, čím musí byť nevesta? To musí byť originálne Slovo, živý Boh v Slove.

¹⁰³ Raz som sa díval v Kimberley, v Južnej Afrike, ako dolovali zo zeme diamanty. A videl som ich tam ležať ... No, ten vedúci toho ústavu či bani bol jeden z mojich uvádzačov v modlitebnej rade. A všimol som si nahromadené tie diamanty o hodnote desiatky tisíc dolárov; ale oni sa nebledli, ani keď na ne dopadalo svetlo. A povedal som tomu vedúcemu tých baníkov, povedal som: "Prečo sa nebledia?"

¹⁰⁴ On povedal: "Pane, oni ešte neboli rezané. Oni musia byť obrezané. Potom keď sú obrezané, potom odrážajú svetlo." Tu to máte.

¹⁰⁵ To majstrovské dielo musí byť obrezané. A všimnite si, obrezané pre čo? Či ten obrezaný kúsok sa zahodí? Nie, nie! Z toho odrezaného kúska sa robia gramofónové ihly. A gramofónová ihla sa kladie na platňu, na ktorej je neviditeľná hudba, pre ten svet; ale tá ihla je tým, čo tú hudbu z toho zjaví, to čo prináša ten pravý výklad Slova.

¹⁰⁶ Jeho život pasoval so všetkými tými ľuďmi. Zaľúbilo sa Bohu udrieť Ho. A teraz, prečo ho On udrel? Pre to isté, prečo musel udrieť Adama.

¹⁰⁷ No, vidíme Ho smrteľne raneného od Boha a zdrteného, dokonalý baránok zabitý za hriešnikov, dokonalé majstrovské dielo.

¹⁰⁸ No, za takmer dvetisíc rokov Boh znovu stavia svoje majstrovské dielo, pretože On udrel do neho, aby vzal kúsok z Neho, časť z neho, rebro aby uformoval pre neho ženu. A teraz, to dokonalé majstrovské dielo, ktoré On udrel na Golgote, On vzal z Neho kúsok. To je vlastne Nový Zákon, to je to. On vyplnil Starý zákon. A teraz sa má vyplniť Nový Zákon, ďalší kúsok. Vidíte, ten Nový a Starý to je muž a žena, vidíte a treba Nový, aby ... Starý aby naznačil ten Nový. Prichádza Kristus, to majstrovské dielo, aby to vyplnil. Teraz Jeho nevesta vyplní všetko, čo je v Novom zákone. Stavia sa ďalšie majstrovské dielo.

¹⁰⁹ Zatiaľ čo Mu bolo treba štyri tisíc rokov, aby urobil toto majstrovské dielo, teraz skoro za dva tisíc rokov robí toto ďalšie majstrovské dielo, nevestu pre Krista, ďalšie majstrovské dielo. Keď to robí, robí to podľa svojej nikdy sa nemeniacej metódy, tak isto, ako robil to majstrovské dielo, svoje Slovo. Tak On robí Svoje majstrovské diela. Pretože to môže byť dokonalé majstrovské dielo len vtedy, keď je to dokonalé Slovo. Žiadna špina, smeti, dodania, to sa zrúti; ale nebo i zem pominú, ale to Slovo sa nikdy nezrúti. Pamätajte, na rezanie diamantu musíte mať dokonalý nástroj, to každý nástroj nedokáže. Videl som veľké, mnoho tonové drviče miesiť sa rovno cez to a tých veľa ton prechádzalo po tom, prechádzalo to rovno cez tie diamanty. Nie, to nezlámalo tie diamanty. To musí byť rezané.

¹¹⁰ No, On robí to isté svojou nemeniteľnou metódou. Nachádzame v Malachiášovi 3, On povedal: "Ja som Boh a Ja sa nemením." On nemôže meniť svoju metódu.

¹¹¹ No, keď On začal v Abrahámovi ... Potom, keď upadlo to prvé majstrovské dielo, On začal s Abrahámom, v základe, stavať ďalšie majstrovské dielo. Na letnice začal stavať ďalšie majstrovské dielo - to originálne semeno Slova. To začal v prvej cirkvi. Čo to bolo? Semeno Slova, zamanifestované Slovo, zaslúbenie, ktoré bolo dané. Joel povedal: "Stane sa v posledných dňoch, hovorí Boh, vylejem svojho Ducha na každé telo. Vaši synovia a dcéry budú prorokovať. Vaším starcom sa budú snívať sny; vaši mládenci budú vídať videnia." Čo bude robiť v tých posledných dvoch dňoch ... za posledných dve tisíc rokov.

¹¹² Všimnite si. A to začalo ako originál. Ako povedal Ježiš: "Slovo Božie je semeno, ktoré rozsievač rozsieval. A On bol rozsievač. Semeno bolo Slovo. A všimnite si, každé semeno, ktoré zostáva samotné nič z neho nebude. Ono muselo padnúť do zemi aby znovu zrodilo svoje vlastné ovocie. A toto semeno, táto dokonalá cirkev, padlo do zemi v Nicei, v Ríme, keď sa ona stala denomináciou.

¹¹³ No, historici, pamätajte a vy, ktorí budete počúvať túto pásku, skontrolujte to a zistíte, či to nie je pravda. Tá cirkev zomrela v Nicei, v Ríme, keď prijala dogmy a vyznania namiesto originálneho Slova. Čo to bolo? Boh ukázal cez tú prvú cirkev, že On je Boh. On mal dokonalú cirkev; ale tá cirkev, ako všetky ostatné semená, musela padnúť do zemi a zomrieť. No, to padlo do zeme a zomrelo, zaniklo.

¹¹⁴ Viete, čítal som tu nedávno knihu. Nieкто napísal knihu pod názvom: "Mlčiaci Boh." Možno ste ju čítali. Zabudol som, myslím Brumback ... Nie, neviem ... Neviem presne kto to napísal. Ale,

nemôžem si spomenúť. Mám ju vo svojej knižnici: Mlčiaci Boh. Tam je povedané: "Boh, za tisíc rokov Doby Temna ticho sedel a nepohol ani rukou a pozoroval tých verných mučeníkov, ako ich hádzali levom a ako ich Rimania upaľovali; vraždy všetkého druhu; ženy zvrátené zo svojich šiat, zapalovali im ich dlhé vlasy namočené v smole a pálili ich." Pamätajte, krátke vlasy začali najprv v Ríme. A kresťanské ženy mali dlhé vlasy. Tak oni im ich namáčali v smole a zapalovali ich a pálili ich a ... nahé, hádzali ich levom. A tento pisateľ hovorí: "Kde je ten Boh?" Och, ľudská slepota niekedy! Či neviete, že to semeno muselo zomrieť! On sa ich nesnažil vyslobodiť. Oni víťazne zomierali! Oni tam išli, krváčali a zomierali, dávali svoje životy. Prečo? To bolo Semeno, ono muselo padnúť do zeme a tam zomrieť a nie len zomrieť, ale zhnúť. Ale tá denominácia nevedela, že ten život tam stále bol. Hoci cirkev v sebe ...

¹¹⁵ Na tom Nicejskom koncile, počas pätnástych dní krvavých politických rozporov, keď tam prišli tí aristokrati a chceli zaviesť do cirkvi týchto veľkých hodnostárov. A prišli tam proroci z púšti, ktorí jedli byliny a boli ovinutí v zvieracích kožiach, ozajstní proroci a oni ich vyhodili von. Prečo? Semeno muselo spadnúť do zeme. Muselo zomrieť.

¹¹⁶ Ono v Temných Vekoch zomrelo dole pod tou tmavou špinou. Oni si mysleli, že je po ňom. Viete v ev. Jána 12: 14, Ježiš povedal: "Ak nezomrie pšeničné zrno, keď spadne do zeme, zostane ono samotné." A tá prvá cirkev bola tou reprodukciou, tou nevestou, tým semenom, tým zmanifestovaným Slovom, ktoré v Nicei, v Ríme spadlo do zeme.

¹¹⁷ Počúvajte, cirkev po všetkých národoch, ktorí budete toto počúvať, tu vidíte tú špinu; to sú tie denominácie! Tam bolo ukrižované Slovo a oni prijali dogmu. A za stovky a stovky rokov Temných Vekov, moc a manifestácia Slova bola ukrytá pred svetom. Vládal len katolicizmus. Všetci to vieme, čítal som históriu. Vládal jedine katolicizmus.

¹¹⁸ Ale oplodnené semeno nedokážete ukryť. Ono musí vyrásť. Prečo? Ten veľký sochár je pri práci. On to znovu postaví. Tak On ... To semeno padlo do zeme, Slovo.

¹¹⁹ Keď vidíme sv. Pavla, Petra, Jakuba, Jána, všetkých tých, ktorí napísali to Slovo a Slovo, ktoré napísali ožilo a žilo. A to žilo. A keď vidíme, že potom, keď začalo dozrievať, Ján začal písať v epištolách. On bol uvrhnutý na ostrov Patmos, potom keď ho dvadsať štyri hodín pálili v oleji. Ale to Slovo muselo prísť. Ono muselo byť napísané. Oni nemohli olejom z neho vyvariť Ducha Svätého, tak on vyšiel. Jeho práca nebola skončená. On zomrel prirodzenou smrťou.

¹²⁰ Polycarp, ktorý bol Jánovým učeníkom, niesol to Slovo ďalej. A po Policarovi prišiel Ireneus. A Ireneus, ten veľký muž Boží, ktorý veril to isté evanjelium, ktoré my veríme: "Slovo je zrelé!" Cirkev sa ho snaží vytisnúť.

¹²¹ Nakoniec to prišlo do Nicei, Ríma a tam ona spadla do zemi po sv. Martinovi a bola zavraždená. A sv. Martin veril v to isté čo my. On zastával to isté: krst Duchom Svätým, vodný krst v mene Ježiša. A zastával tie isté veci, ktoré my a on bol prorok a veril plnému Slovu Božiemu. A nakoniec oni boli ukrižovaní a zapučení do zemi a ležali tam stovky rokov až to zhnilo. To vonkajšie semeno, tie staré telá proste zhnili. Bol som v katakombách v San Angelo a videl som kde oni zomierali a ich zlámané kosti a všetko. Oni nakoniec zhnili až ich kosti spráchniveli, ale ten život tam stále bol.

¹²² Pšeničné zrno, ktoré na Nicejskom koncile padlo do zemi, začalo znovu pučať v Martinovi Lutherovi, ako každé zrno, či pšenica, ktorá vyrastá. Potom, keď tie semená zhnili, ten život vypučal. A to začalo vyrastať v Martinovi Lutherovi. Čo bolo prvé, čo on urobil? Odmietol katolícku denomináciu, protestoval proti nej, že to je nesprávne; lebo on povedal: "Spravodlivý bude žiť z viery." Čo to bolo? Malý slabý život, ktorý vypustil niekoľko malých výhonkov. To boli luteráni. To naozaj nevyzerá ako zrno, ktoré zišlo do zeme, ale ten život sa začína ukazovať.

¹²³ Potom to išlo ďalej do stopky. Čo sa potom stalo? Vo dňoch Jána Wesleya, čo on urobil, keď priniesol posvätenie? On zostal so Slovom a čo to urobilo? Luteráni sa zorganizovali a urobili organizáciu; tak to bol čas, aby sa niečo stalo. Teraz sa začína stavať to majstrovské dielo. Čo on urobil? Čo on urobil? On protestoval proti anglikánskej cirkvi a vyšiel v reformácii ako klas. Čo to je? Semeno prichádza do života, teraz rastie.

¹²⁴ No, steblo nevyzerá ako semeno a ani klas.

¹²⁵ No, letniční bratia vo všetkých národoch, chcem, aby si počúval, môj brat, ak je toto posledné posolstvo, ktoré kážem. Toto je moje majstrovské dielo. Všimajte si, kedy tá pšenica, to pšeničné zrno, ktoré padá do zeme, kedy sa ona znovu začína formovať do svojho zrna?

¹²⁶ Pozorujte prírodu. Príroda je presne Boh, Boh cez prírodu ukazuje všetko čo môže. Ale od letničného prebudenia, ako si oni myslia, bolo semeno. Nebolo. Pozorujte to teraz! Ale ukázalo sa niečo, čo vyzeralo celkom ako semeno. No, pozrite sa čo povedal Ježiš v ev. Matúša 24:24, že tie dva duchy v tých posledných dňoch budú tak

blízko pri sebe, žeby to zvedlo i vyvolených, keby to bolo možné.

¹²⁷ No, to steblo nevyzeralo vôbec ako semeno; ani klas nevyzeral ako semeno. Ale všimnite si teraz, nie vo dňoch Luthera, ale v posledných dňoch.

¹²⁸ To prvé - (sedia tu farmári, ktorí pestujú pšenicu) - tá prvá vec, ktorá vychádza na pšeničnom zrne, už by ste si mysleli že to je semeno, ale čo to je? To je šupka. Formuje sa malá vonkajšia časť, aby držala semeno. Formuje sa šupka. Ale šupka nie je semenom, o nič viac ako klas alebo stopka; to je potom len nositeľ života, pšeničného zrna. Ježiš o tom hovorí v ev. Jána 12.

¹²⁹ Pšenica, po klase, po Wesleyovi, vypúšťa šupku, ktorá je najviac zo všetkého podobná zrnu. Tá šupka sa viac podobá na zrno. To sa po celý čas stáva viac a viac podobné zrnu - tomu, čo padlo do zemi. A keď to vypustilo stopku, ona mala v sebe život, ale to nebolo ešte zrno. Vystupuje klas, peľ, to stále nie je zrno. A potom vystupuje šupka. A ona má presne tvar pšenice, vyzerá presne ako pšeničné zrno; ale predsa to nie je pšenica. Má presne ten istý tvar, úplne.

¹³⁰ Letniční vystúpili presne ako pšenica. Každé jedno vychádza z toho druhého, vychádza z toho druhého, ale to sú len nositelia. Oni odchádzajú do denominácii. A to je to čo urobili letniční, odišli do denominácii. A čo urobili letniční, keď sa to javí celkom ako zrno? Odišlo to naspäť ako v Zjavení 17, stávajú sa ďalšou denominačnou sestrou. To je presne to, čo ... To je to, čo povedal Ježiš.

¹³¹ Dávajte teraz pozor. Evanjelium vychádza cez Luthera, cez Wesleya ku letničným a v posledných dňoch to zvedie i vyvolených, ak by to bolo možné - vyvolených! Ó, letniční bratia, či to nevidíte?

¹³² Pšenica prvý krát začína vyzeráť presne ako semeno, keď sa začína formovať ako semeno; ale to je šupka. To sa stalo denomináciou, urobili presne to isté, čo urobili vtedy tu pri Lutherovi. V Zjavení 17 je dôkaz, ktorý ukazuje to isté o cirkvách.

¹³³ No, to originálne zrno upadlo v Nicei, lebo to bola prvá denominácia.

¹³⁴ Všimnite si! Tu ten život, ktorý bol v steblo, klase, všetko teraz končí v semene. Život, ktorý vyšiel z toho originálneho semena, prechádza cez rôzne procesy, tri rôzne procesy a potom sa obracia naspäť až do svojho originálneho stavu. Haleluja! Ó! Som najšťastnejší človek na zemi, že mi Boh dáva toto vidieť!

¹³⁵ Pozrite ako dokonale toto Slovo a tieto ... a príroda pracujú

spolu. Práve tak ako sme dokázali vzkriesenie: Východ; slnko zapadá a znovu vychádza; život odchádza zo stromu dole do ... Šťava do koreňov a prichádza naspäť a pri tom znovu narastajú listy a padajú na zem. Život toho stromu to znovu naspäť vsakuje, vápnik a draslík a to prichádza hore znovu do ďalšieho listu. Vidíte? Celá príroda, všetko pracuje presne zhodne s Božím Slovom. A tu je to presne dokonale v týchto cirkevných vekoch. Preto Duch Svätý zostúpil a nakreslil tieto veci a ukázal nám ich, tak ako to urobil. Je to presne tak.

¹³⁶ Všímnite si tu. Ten život, ktorý bol v tej šupke, v steblo a v klase, v šupke, všetko sa zhromažďuje v semene. A ten život, ktorý bol v stopke, odišiel ... jedno odišlo, aby vzniklo druhé. Ospravedlnenie urobilo cestu pre posvätenie. Posvätenie urobilo cestu pre krst Duchom Svätým. Krst Duchom Svätým urobil cestu pre samého Ducha Svätého, aby prišiel rovno dole v dokonalosti, znovu naspäť do Slova, aby sa zmanifestoval.

¹³⁷ Ale to čo sa stalo denomináciou, zomiera. Ako život v Lutherovi odišiel, aby povstal Wesley. A od Wesleya to odišlo ku letničným. A z letničných, aby to tvorilo to originálne semeno. Letniční vychádzajú z Wesleya, až do toho času. Dôvod, že letniční vychádzajú z Wesleya, pretože to nebola denominácia - letniční neboli. Potom letniční odišli do denominácii. A čo to urobilo? Stala sa z toho šupka. Vyzeralo to ako tá skutočná vec. A každý ...

¹³⁸ Koľkí ste videli niekedy pšeničné zrno, ako začína rásť? Čo je tá prvá maličká vec? To je celkom skoro ako semeno, ale to je šupka. Vidíte tie tri stupne? Steblo, klas alebo peľ, potom šupka. A potom, zo šupky prichádza originálne semeno. Nie semeno, to bol život semena rastúci a prechádzajúci cez toto, aby prišiel do semena. Amen, amen! Vidíte to? Čo to je? Vzkriesenie. Prichádza to znovu naspäť do majstrovského diela, také ako to, ktoré padlo do zemi.

¹³⁹ Letniční vyšli z Wesleya, pretože Wesley bol organizáciou. Letniční vyšli a neboli žiadnou organizáciou a potom sa ňou stali. To sa muselo stať, aby to tvorilo šupku. Pravé Slovo života pri tomto prechádzalo svojou cestou potom do originálneho zrna cez tieto stupne: cez stopku, potom do klasu; z klasu do šupky; a od šupky sa to stalo semenom. Nie ... stopka, klas, šupka!

¹⁴⁰ Keď žijú, vo svojom zemskom prebudení, oni produkujú niečo, čo udržuje určitú časť života toho semena; ale keď sa zorganizovali, ten život z toho odišiel. Je to dokázané cez celú históriu. Organizácia, potom keď sa zorganizovala nikdy nič nevykonala. Bolo to mŕtve. Je to tak.

141 Sledujte, ten život postupuje teraz ďalej. On ide ďalej.

142 Všimnite si. Čo oni urobili, čo všetci títo urobili, história to potvrdzuje, presne ako cirkev prichádzala, nikdy viac už nebola pre Neho užitočná. Organizácia je odložená do regálu. Stále v celej histórii cirkvi bolo tak, že keď sa to zorganizovalo, zomrelo to. A tá organizácia zomrela a nikdy viac nepovstala. Nevidíte to? Ľudia, ktorí ste slepí, otvorte oči! Príroda a Slovo sú spolu zladené a dokazujú to práve tu, že toto je pravda: Ten život opúšťa stopku aby vytvoril klas; opúšťa klas, aby vytvoril šupku; a zo šupky to ide znovu do originálu.

143 Všimnite si, On to už nikdy viac nepoužil. Aký pozoruhodný je tento život pri svojom prechádzaní v tom pšeničnom zrne oproti tomu, ktorý je v strome. Boh zavolať svojich ľudí ako stromy. Vidíte? Život v strome odchádza dole a znovu prichádza naspäť, ide dole a prichádza naspäť hore, vidíte. On odchádza dole a prichádza naspäť hore. Ale v pšeničnom zrne on ide hore od toho originálu, cez stopku klas a šupku; a tá vec, cez ktorú on prešiel zomiera a tak on sa nemôže znovu cez to vrátiť naspäť. Čo to je? Už nikdy viac to nie je použité. On ide ďalej do svojej dokonalosti. Amen! Či nevidíte, prečo On nikdy nepoužil žiadnu organizáciu? On sa nemôže do toho znovu naspäť vrátiť. Je to mŕtve! Ale ten život prechádza ďalej, od jedného do druhého, vidíte. Oni robia vyznania a dodávajú ... "Ktokoľvek pridá jedno slovo, alebo odoberie jedno slovo ..." Vidíte? Je z toho vymknutý. To musí byť život toho semena, ktorý prechádza ďalej.

144 Ja toto teraz ukazujem ako podobenstvo znázorňujúce nevestu, to majstrovské dielo, ktoré vystupuje do popredia. Keď bol úpadok majstrovského diela, je i povstávanie majstrovského diela. Majstrovské dielo upadlo v Nicei, Ríme. Po Nicei, Ríme, ona prechádza cez proces; ale ona prichádza znovu rovno naspäť do toho majstrovského diela, dokonalého, pretože ona je časťou toho Slova, ktoré On vypovedal. On bude mať cirkev bez vrásky a bez poškrvny. To sa nikdy nespojí, nijakým spôsobom so žiadnou organizáciou ani denomináciou (s tou prekliatou vecou). To prešlo cez tieto veci, ale to tam nikdy nebude.

145 Všimnite si. To semeno rastie. Ten život ide hore, nejde naspäť. Po tomto, to už viac nebude vzkriesené. Ten život ide hore aby prišiel do svojej dokonalosti, do vzkriesenia.

Všimnite si, tá šupka vytláča ... Všimnite si, tá šupka vytíška zo seba to originálne semeno. Nachádzame toto v Zjavení v 3. kapitole.

146 Pamätajte teraz, podľa Biblii On nebol vystrčený von v žiadnej inej cirkvi, v tých siedmych cirkevných vekoch. Koľkí si na to pamätáte?

On prešiel cez ten cirkevný vek, aby išiel ďalej a urobil niečo ďalšie. Ale toto je to. Nezostáva nič iné, než to, že ten sochár prišiel znovu naspäť do dokonalosti, do Slova. Vidíte? To nejde naspäť. Aký je v tom rozdiel. Tak veru!

¹⁴⁷ Ó a všimnite si. Potom, tá šupka, keď sa ona ukázala, vyzerala presne ako zrno. Ale keď ten život zrna začína opúšťať tú šupku, aby išiel a utvoril zrno, nevestu, tá šupka sa otvára a vylučuje to zrno. Či je to pravda, podľa prírody? To je presne to, čo ona urobila.

¹⁴⁸ V Zjavení 3 vidíme, že Laodicejský cirkevný vek Ho vystrčil von. No vidíte, to sa nestalo v iných vekoch, pretože ešte niečo malo byť utvorené. To len cez to prechádzalo a išlo ďalej do iného. Stále som vám to hovoril, už neprídu žiadne ďalšie denominácie. Sme na konci. A oni Ho vystrčili von, prečo? On je znovu Slovo. On je ako to, ktoré tam vtedy padlo do zemi. On je tou istou náukou, ktorá povstala na počiatku.

¹⁴⁹ A keď to semeno Slova začína rásť, tá šupka ho odtíska od seba. Ten život opúšťa všetky tie iné formy aby išlo za ním; to sú opravdoví veriaci, oni nasledujú ten život, kdekoľvek ten život ide.

¹⁵⁰ Ako v Izraelovi, ktorý je dokonalým predobrazom. Keby sme mali čas ... Zostalo mi už len niekoľko minút. Ale v tom dokonalom predobrazu na začiatku, kdekoľvek išiel ten ohnivý stĺp, tam bol život; Boh bol tým svetlom. A ja sa nestarám, či to bolo o polnoci, alebo či oni boli na dobrom výhodnom mieste, keď sa pohol ten ohnivý stĺp, zaznela trúba a Izrael sa pohol s ním. Haleluja! Keď zaznela trúba, Martin Luther sa pohol s ním. A on urobil organizáciu zabil. Nie on sám, ľudia po ňom. A potom Boh zobral z toho ten život, preniesol ho ďalej, položil to do hrobu.

¹⁵¹ Potom prichádza Wesley. On videl tú veľkú organizáciu, tak on zatrúbil na trúbe posvätenia, viacej Slova. Vidíte? A keď to urobil, oni vyšli von, z Luteránov rovno do Metodistov.

¹⁵² A keď to uvideli Letničtí, oni zatrúbili na trúbe. Je čas na navrátenie darov. Vidíte čo oni urobili? Oni zatrúbili na trúbe a vyšli; potom oni urobili organizáciu. Ale pamätajte. Po šupke, sú tri stupne, poznáme ich, nezostáva už nič iné, okrem zrna. Ó, Bože! A potom to zrno je zo všetkého toho vystrčené. Amen a amen! Semeno, Slovo sa začína formovať a život je prenesený z ...

¹⁵³ Všimnite si teraz. Ak ten ženich, na začiatku, ten prvý ženich ... Toto je nevesta, ktorá vystupuje do popredia. Pamätajte, cirkev začala na Letnice a upadla v Nicei. To vyklíčilo, nie ako skutočné zrno, nie; tam

v tom bolo niečo z toho života, ale to vyklíčilo, aby vytvorilo nejakú organizáciu. A to prechádzalo cez tú organizáciu. A čo to potom urobilo? Potom to z tej organizácii odišlo a išlo to do ďalšej organizácii, odišlo to do ďalšieho stupňa Slova: Ospravedlnenie, posvätenie, krst Duchom Svätým, vidíte. A ako to prechádzalo cez túto stopku a cez ten proces, stále ďalej sa to viac podobalo.

¹⁵⁴ Pamätajte, ten drobný peľ je viac - či ten klas sa viac podobá semenu, než ako stopka. A šupka je viac podobná semenu, než ako bol klas. Ale samotné semeno je ďalej za tým, vidíte. To bolo len použité na prenášanie, aby sa to cez to prenieslo.

¹⁵⁵ Všimnite si. Nevesta ... Keď nevesta na začiatku bola Slovo - či ženích; a potom, keď nevesta je vzatá z ženícha, to tiež musí byť Slovo.

¹⁵⁶ Všimnite si. Nevesta musí byť ... Prečo? Prečo ženích musí byť zmanifestovaným Slovom, zjaveným? Preto, že ženích a nevesta sú jedno; ona je len odrazený kúsok z Neho. Máme majstrovské dielo. Ono bolo udreté.

¹⁵⁷ Michelangelo to nemohol znovu zreprodukovat'; on to nemohol dať naspäť. Ale Boh to urobí. On prinesie túto malú nevestu, ktorá bola udrená, rovno naspäť do boku originálneho Slova. A tu ho máme; tu máme to majstrovské dielo, tú rodina znovu naspäť v záhrade Eden.

¹⁵⁸ Ako to táto nevesta urobí? Ako to táto pšenica urobí? Malachiáš 4 povedal, že v posledných dňoch to bude znovu prinavrátené. Čo? Prinavrátené naspäť ako na začiatku, prinesené naspäť. "Ja prinavrátim hovorí Pán, všetky tie roky, ktoré požral červík, húsenica a všetko to ďalšie. Ja vám to znovu prinavrátim." Malachiáš 4 povedal, že On navráti srdcia ľudí a vieru ľudí, znovu naspäť ku originálnym otcom. Cirkev, my toto vidíme rovno pred nami. Kde sme?

¹⁵⁹ No, za niekoľko minút končím. Chcem, aby ste si veľmi dobre všimli niečo, čo sa práve stalo.

¹⁶⁰ Malachiáš 4 to má priniesť naspäť, naspäť do originálu. Ona je udrená od cirkvi - od cirkevného tela, udrená svojím majstrom, z toho istého dôvodu, že je Slovom, tak isto ako Jozef bol udrený od svojich bratov, pretože on bol Slovo. A Ježiš bol udrený od svojich bratov, pretože On bol Slovo. Cirkev je udrená - nevesta je udrená od cirkvi, pretože ona je Slovo. Tu znovu máte tie stupne: jeden, dva, tri. Vidíte? Presne.

¹⁶¹ Slovo, živé a v akcii, Biblická nevesta, nie nejaká ľudmi vytvorená nevesta, Biblická nevesta udrená a strápená od Boha.

Žiadna krása, kvôli ktorej by sme jej boli žiadostiví a pri tom sme sa domnievali, že je udrená a strápená od Boha. Je to tak Ona stojí samotná. Je udrená od všetkých denominácií, podľa Zjavenia 3. Ona je vyrazená von z laodicejského cirkevného veku, v ktorom bola vychovaná, vidíte.

¹⁶² Táto cirkev bola vychovaná v laodicejskom cirkevnom veku. Ktorý je tou šupkou. Ale ak tí ostatní odišli ... Či to nedokážete vidieť, vy letniční? Ak to ďalšie bola šupka a zomrela, ak tam tá stopka musela zomrieť, ak ten klas musel zomrieť, tak isto musí zomrieť šupka. Tri stupne organizácii.

¹⁶³ A pamätáte sa ... vy hovoríte: "No dobre, na tom visí veľa klasov; tohoto je veľa." Áno! Boli metodisti, baptisti, presbyteriáni, luteráni, cirkev Kristova, všetky tieto ďalšie drobné veci, ktoré spadali do tohoto; ale tým originálom boli tí reformátori. No, vidíte?

¹⁶⁴ Stojí samotná, ako ženích odmietnutý od ľudí, opovrhnutá a odmietnutá cirkvami. Nevesta takto stojí. Čo to je? To je jeho majstrovské dielo. Vidíte? To je Slovo, cez ktoré On môže pracovať, manifestovať sa - odmietnuté.

¹⁶⁵ Tak stopka, klas a šupka sa nikdy nestanú semenom, nie, ale po celý čas sa to viac a viac podobá na semeno. No, v čase žatvy je to semeno naspäť vo svojom originálnom živote, naspäť v Biblii. Malachiáš 4 povedal, že to bude takto prinavrátené. Ó!

¹⁶⁶ To musí mať celé ... Aby sa to takto stalo, to musí mať celé Slovo. Je to tak?

¹⁶⁷ No, čo On povedal v Zjavení 10, že sa stane? Načo bola tá cesta do Tucsonu? Aby pre cirkev bolo otvorené ... vo dňoch posla, siedmeho anjela, posolstva siedmeho anjela, zamanifestuje sa celé Slovo Božie. Tá pečať, to čo celá tá stopka vynechala a prečo a všetko o tom, sa v tomto čase zamnifestuje. Či to je to, čo povedalo Slovo? Potom to vidíme. Kde potom sme? Vidíte? Kde sme? Zostáva len jedno, nadišla žatva. Ona je úplne zrelá. Ona je teraz pripravená na príchod.

¹⁶⁸ Všimnite si. Nie, to nikdy nebude. V čase žatvy je semeno privedené naspäť do svojho originálneho stavu a ono musí mať celé Slovo, aby to bolo semeno. Nemôžete mať polovičku semena; to nebude rásť. To musí byť celé semeno. To nemôže byť len to, že poviete: "Ja verím v krst Duchom Svätým. Haleluja! Ja verím v hovorenie v jazykoch." To je len časť semena. Ale teraz, je ku tomu pridané. Haleluja! Vidíte, život, nie dary, život tých darov. Vidíte?

Rozumiete čo mám na mysli? Sme v čase konca, bratia.

¹⁶⁹ Stopka, klas, šupka sú teraz mŕtve a uschnuté. Je len jedna vec, ktorá s tým musí stať, má to byť zhromaždené vo svetovej rade cirkví na spálenie.

¹⁷⁰ Slovo sa stalo telom, presne tak ako On zasľúbil v Lukášovi 17, Malachiášovi 4 a všade, vidíte. Je to tak. Zjavenie ...

¹⁷¹ Všetok skutočný život, ktorý bol v stopke, v klase a šupke je teraz zhromaždený v semene, pripravený na vzkriesenie, pripravený na žatvu. Alfa sa stala Omegou. To prvé sa stal posledným; a to posledné je prvým. Semeno, ktoré padlo do zeme prešlo procesom a znovu sa stalo semenom. To semeno, ktoré upadlo v záhrade Eden a zomrelo tam, prichádza naspäť (z toho nedokonalého semena, ktoré tam zomrelo) - prichádza naspäť do dokonalého semena - druhého Adama.

¹⁷² Tá prvá Eva, ktorá upadla a bola použitá v druhej reformácii - v druhom príchode, pri rodení dieťaťa, teraz sa znovu stala pravdivou nevestou, semenom, je znovu tu s tým originálnym Slovom. Alfa a Omega, to je to isté. On povedal: "Ja som Alfa a Omega." On medzi tým nič nepovedal. "Ja som Alfa a Omega, prvý a posledný." Tak veru!

¹⁷³ Tá prvá služba a tá posledná služba, to je to isté. To prvé posolstvo a druhé - posledné posolstvo, to je to isté. "Ja som bol v Alfe; Ja som v Omegae." "Bude deň, ktorý nebude nazvaný dňom ani nocou, ale v čase večera bude svetlo," vidíte. Alfa a Omega; to sa stalo prvým a posledným. Ó, moji bratia, mohli by sme zostať pri tom celé hodiny.

¹⁷⁴ To veľké majstrovské dielo rodiny, druhý Adam a druhá Eva pripravení teraz pre záhradu, milénium Amen! Naspäť na zemi. Haleluja! Ten veľký sochár ich nenechal tam ležať. On potreboval čas, ako keď za tie milióny rokov modeloval ten prvý dokonalý pár. A oni upadli. Teraz to trvalo tisíce rokov; On znovu modeloval; a teraz, oni sú tu pripravení.

¹⁷⁵ To majstrovské dielo prišlo a bolo udrené - z jeho boku vychádza pomocníčka. A ona prechádzala cez ten istý proces. No, ona je znovu tu, zhodne s celou prírodou, s Bibliou a so všetkým iným, to ukazuje, že sme tu.

Národy sa rozlamujú, Izrael sa budí, Znamená, ktoré predpovedala Biblia; Dni pohanov sú zrátané, (Pozrite sa na túto hromadu smetí, ktorú máme!) Strachom obťažané, Vráťte sa, rozprášené do svojho.

Je to tak. Bude lepšie, keď tam rýchlo vojdete, ak to máte v

úmysle. (Chcem zakončiť, už len päť, desať minút.)

¹⁷⁶ Všímnite si, to veľké majstrovské dielo rodiny. Muž a žena nemôžu byť pravdivou rodinou, ak nie sú jedno. Oni musia byť jedno. Ak nie sú, nie sú dobrou rodinou - žena ťahá na jednu stranu a muž na druhú. To tvorí hroznú rodinu. Ale v zhode, s láskou jedného oproti druhému, to je rodina. A teraz, to bolo Božie majstrovské dielo; a každá skutočná rodina to tu zobrazuje. Vidíte? A teraz to majstrovské dielo rodiny znovu prišlo - Kristus a Jeho nevesta, pripravení prísť. Druhý Adam, druhá Eva, pripravení vrátiť sa teraz naspäť do svojho domu. A celý tento obraz, to bolo vykúpenie, z tade kde to bolo, to prináša naspäť. Vidíte? Presne. Prináša to znovu naspäť.

¹⁷⁷ Potom čo ... Jedného dňa som tu stál s Kresťanskými obchodníkmi, mnohí z vás, myslím, tam boli. Keď som počul toho luteránskeho kňaza (alebo to mal byť kazateľ) vstal tam a povedal tú absurdnú vec a vysmial sa z toho, čo my veríme ... A tí Obchodníci plného evanjelia tam mali toho človeka. A keď toto hovoril ... mal golier. Mnohí z nich to teraz nosia. On povedal: "No, ľudia sa ma pýtajú prečo nosím golier." Povedal: "Ako vás môžu rozoznať od katolíckeho kňaza." On povedal: "Nie je žiadny rozdiel a nemá byť." On povedal: "My sme všetci deti Božie," On povedal: "Poznám katolíckeho kňaza, ktorý je všadeprítomný, viete, ktorý môže byť všade prítomný."

¹⁷⁸ No, nemôžete byť všadeprítomní, bez toho žeby ste boli vševedúci. Ani Boh nie je všadeprítomný; Boh je vševedúci. Vševéducnosť Ho robí všadeprítomným. On vie o všetkom. Aby bol bytosťou, musí byť v jednej veci. Ale tým, že je vševedúci, môže byť všadeprítomný, pretože vie o všetkom. On to vedel pred ... On vedel, prv ako začal svet, koľko bude múch, vši a koľko krát oni mihnú očami a všetko o tom (vidíte?), preto je On všadeprítomný. A vy nemôžete byť vševedúci, ak nie ste nekoneční. Je len jedna vec, ktorá je nekonečná. Boh. Amen!

¹⁷⁹ A potom my ... Čo to je? To je diabol, vedúci ich rovno na to zabitie, každý jeden z nich vchádza do toho, presne tak ako povedala Biblia. A tu to je. Vidíte, prichádza rovno medzi letničných a tiahne ich rovno tam, tak ako ... čo za čas!

¹⁸⁰ Ó, po tom svedectve mi niekto povedal, ja ... je dobre, že som nepovedal príliš veľa, pretože oni by ma pravdepodobne tam zavreli do vezenia; Ja som len uvažoval: "Tu to je." Ľudia, ktorí sú učení vedia. "Rozumní budú poznať svojho Boha v tom čase," je povedané v Danielovi. Tak veru! Vidíte? Rozumní budú poznať svojho Boha; oni dávajú pozor na tieto veci.

¹⁸¹ Ale keď som videl, že to sa stalo a tí letniční tam stáli s ním. Dokonca Oral Roberts sa takto na mňa díval. Povedal som: "Och joj!" Hm!

¹⁸² Ale oni tam stoja so vzdelaním, zdokonalení, viete a tak ďalej. To nie je spôsob, akým Boh zdokonaľuje svojich. On ich nezdokonaľuje vzdelaním; On ich zdokonaľuje v pokore a v moci svojho zamnaifestovaného Slova, ukazuje ten tvar toho zrna, z ktorého to vyšlo.

¹⁸³ No, jeden z nich mi povedal: "Brat Branham," povedal: "Je jedna vec, ktorú na tebe nemôžem pochopiť."

Povedal som: "Čo to je?"

Stáli sme tam v hale ... Myslím, že sestra Dauchová a oni, potom keď sme si s Billym potriasli ruky a stáli sme tam a všetci išli okolo, celá tá skupina ľudí, nejaký kazateľ s golierom sa pretlačil ku nám a povedal: "Prečo je to tak, že stále vykrikuješ na ľudí?" Povedal: "Tí ľudia veria, že si sluha Boží, buď ku ním jemný a milý a tak ďalej." Povedal: Zakaždým, keď ťa počujem vstávať, vykrikuješ na tie ženy ohľadne ich krátkych vlasov a ohľadne nosenia šortiek a maľovania sa a ohľadne všetkých tých ďalších vecí a vykrikuješ na tých ľudí a hovoriš im akí sú chladní a formálni a ľahostajní." Povedal: "Prečo to robíš?" Povedal: "Tí ľudia ťa milujú. Ako môžeš byť milovaným synom Božím a robiť takéto veci?"

¹⁸⁴ Rozmýšľal som: "Pane, daj mi aby som vedel odpovedať tomuto chytrému človekovi. (Viete.) Daj mi aby som mu vedel odpovedať niečo, čo ho obesí na jeho vlastnom povraze. Povedal som: "No ..." Povedal som: "Pane, čítali ste niekedy o tom veľkom hudobnom vydavateľovi, ktorý sa nazýval - o tom veľkom hudobnom skladateľovi, ktorý sa nazýval Beethoven."

On povedal: "Ó, samozrejme, čítal som o Beethovenovi."

¹⁸⁵ Povedal som: "On možno naplnil veľa košov potrhánym papierom, ale dal svetu majstrovské diela." On už viac neotvoril ústa a nepovedal ani slovo. Povedal som: "Keď on sedel vo svojej študovni pod inšpiráciou, on niečo napísal. Išiel do svojej študovni a hral. Nebolo to dobré, on to roztrhal a hodil do koša. Ale keď sa cez to dostal vo všetkej inšpirácii, svet mal majstrovské dielo." Ó, ako to Slovo obsekáva, ale to produkuje majstrovské diela, odstraňuje všetku tú šupku a stopku, to produkuje majstrovské dielo.

¹⁸⁶ Mám sedem minút, aby som vám povedal niečo, čo sa stalo

predvčerom, aby sme skončili na čas. Tretieho júla som sedel tu v tomto centre tu neďaleko, v obchodnom centre, rovno tu naproti. Bol som v Prasačej Aleji v Ríme ... vo Francúzsku a bol som v New Yorku, v Los Angeles; ale najšpinavšia hromada žien, ktoré som kedy v živote videl je v Jeffersonville, v Indiáne. Nikdy v živote som nevidel toľko špiny a nečistoty, ako vidím medzi tými ľuďmi. Sedel som tam až ma rozbolelo srdce a Pán mi dal videnie. No, poviem vám to videnie. Nevieť, či vám ho budem môcť vyložiť, ale po prvý raz vám poviem to videnie.

¹⁸⁷ Dostal som sa do vytrženia. A keď sa to stalo, niekto tam so mnou bol. Nevidel som tú osobu. Bol to len hlas. A pozrel som sa. A ako som sa díval na túto stranu, on povedal: "Nevesta sa príde ukázať na prehliadku." A videl som ako prichádza ku mne najkrásnejšia skupina čisto oblečených žien, aké som kedy v živote videl. Ale každá jedna z nich, vyzerala ako, boli rôzne oblečené. Všetky mali dlhé vlasy a mali ... dlhé rukávy a sukne a tak ďalej, mladé ženy. Vyzerali na tak, povedal by som, okolo možno dvadsať ročné.

¹⁸⁸ No, mám tu pred sebou otvorenú Bibliu. Môžem povedať len to čo som videl. Ak sa opýtate: "Na čo sa dívaš?" Dívam sa na hodiny. "Na čo sa dívaš?" Dívam sa na ľudí. "Na čo sa dívaš?" Dívam sa na Bibliu. To je to, čo ... Hovorím pravdu; to je to, čo vidím. A môžem povedať len to, čo som videl. Nevieť čo to ... všetko o tom, musím vám to proste povedať.

¹⁸⁹ Ale keď táto nevesta ... ona sa dívala rovno na ... Toho, ktorý hovoril so mnou a na mňa ... stáli sme spolu. Jej oči ... Ona bola najčistejšou, najmilší ľudia, akých som kedy v živote videl. Vyzeralo ako by ich bolo tucet alebo viac, práve ... Nevieť koľko ich bolo v rade, ale bola ich len skupina. A ona prešla okolo, jemne so spevom a oči mala zodvihnuté, dívala sa na nás keď prechádzala okolo. Ó, ona bola nádherná! Díval som sa na ňu. A keď prechádzala okolo, on povedal: "No, budeme vidieť ešte ..." Povedal: "To je nevesta. No, budeme vidieť ešte cirkvi." A oni prichádzali. Všimol som si ako prichádzajú. A keď prišli, každá jedna, vyzerala čím ďalej, tým horšie. Nikdy v živote som nevidel takú špinavú bandu. A keď on povedal: "Nasleduje ..." Počul som hluk. A on povedal: "Nasleduje," povedal: "tu prichádza americká skupina."

¹⁹⁰ No, ja som američan, ale z tohoto mi bolo zle. Nedokážem dostatočne vyjadriť, v zmiešanom obecenstve, povedať čo sa dialo; a vy budete musieť čítať medzi riadkami. Ale keď prichádzali tie ženy, ich vodcom bola čarodejnica. Mala veľký dlhý nos a veľké ústa. A všetky

mali tu dole oblečené nejaký najhanebnejší druh šiat, ale ten vrch mal len pružky, ktoré len ... trochu, asi pol cóna široké, ktoré sa nadvihovali a takto sa na nich krútili. A každá z tých žien mala ešte niečo, aby... Mnohí z vás, dávno pred rokmi to používali na ... Pamätáte sa, keď sme zvykli strihať ten papier, viete, noviny, aby sme si urobili vejár?

¹⁹¹ Koľkí sa na to pamätáte? Viete. No, myslím, že to používajú pri karnevaloch, viete. Visí to takto dole, strapatý, krepový papier. Oni niečo takéto držali pod sebou, držali to pod sebou. Celá táto časť bola vystavená. A každá z nich mala riadne na krátko ostrihané vlasy a všade takto nabrčkavené, riadne nakrátko ostrihané vlasy a celé vymaľované. Vyzerali úplne ako prostitútky na ulici. A oni kráčali s týmto papierom. A tá vulgárnosť! No, ten papier to bolo to, čo držali pred sebou; ale keď oni prešli okolo, odzadu ... A vidieť ako oni išli odpredu a ich zadnú časť a čo robili, spýtal som sa: "To je cirkev?"

¹⁹² A tam ona išla. A oni tu spievali tento twist a rockové piesne, viete, alebo ako sa to volá, išli ... spievali, išli ... Opýtal som sa: "Či to je cirkev?" A ja som tam stál. V srdci som plakal. A táto čarodejnica, podľa môjho názoru to je nič iné, ako svetová rada cirkví, ktorá ich vedie rovno dole, tam kde išla. Oni odišli doľava a zanikli v chaose, stále bili túto hudbu a vydávali skutočne smiešne zvuky a natriasali svoje telá raz z jednej a potom z druhej strany a takto sa natriasali keď kráčali.

¹⁹³ A ja som začal skláňať svoju hlavu a on povedal: "Čakaj, znovu musí prísť nevesta." A díval som sa a tu oni znovu prichádzajú. A prechádzali okolo, milé dámy. Všetky sa dívali rovno na mňa, keď prechádzali okolo. A všimol som si, že každá bola oblečená inak. A jedna vzadu mala také dlhé vlasy, viseli jej dole takto spletené, mohla to byť Nemka, alebo niečo také ... A ja som ich pozoroval. A potom, keď začali odchádzať, dve alebo tri z nich vzadu začali vychádzať z kroku. A ja som začal na ne kričať a oni sa snažili dostať naspäť do kroku. A ja som ich videl práve ... videnie prestalo a odišlo odo mňa.

¹⁹⁴ No, tu je výklad: Dôvod ... no pamätajte. Už som prebral to, čo som si zapísal, ale neskončil som, toto som si už nezapísal. Ale pri tom ako teraz kážem, porozumel som čo to bolo, tu v mojej kázni. Všimli ste si, cirkev sa ukázala len ... No, to je pravda, priatelia. Nebeský Otec, ktorý píše toto Slovo, vie, že hovorím pravdu. Vidíte? Ja viem - ja hovorím len pravdu. A nevedel som to ešte pred niekoľkými minútami, ešte pred chvíľou ... Vidíte? Všimli ste si? Nevestu bolo vidieť dvakrát. Prvé semeno a druhé semeno, obe boli presne to isté. A dôvod, že oni boli rôzne oblečené, ona bude pochádzať zo všetkých národov, to bude tvoriť nevestu. Každá mala dlhé vlasy a ani jedna nebola namaľovaná a

opravdu krásne dievčence. A oni sa dívali na mňa. Oni reprezentovali nevestu, ktorá pochádza zo všetkých národov. Vidíte? Každá jedna reprezentovala národ, ako pochodovali presne podľa Slova, vidíte.

¹⁹⁵ A potom, musím na ňu dávať pozor. Ona vyjde z kroku toho Slova, ak nedám na ňu pozor, keď prechádza okolo, keď ide okolo. Možno to bude môj čas, keď bude po mne, viete, keď skončím, alebo čokoľvek to je.

¹⁹⁶ Sledujte! Oni sa vracali, snažili sa ako len mohli. Išli naspäť; dostávali sa do kroku, pretože sa obzerali niekde inde, dívali sa na tú cirkev, ktorá práve odišla do chaosu. Ale dve ... Tie vpredu nie. Tie vzadu - len dve alebo tri, nejako trochu vykročili na pravú stranu a vyzerali akoby sa snažili dostať naspäť do radu z ktorého vyšli. Oni práve prechádzali okolo mňa, ó, tak ďaleko ako tá stena, prechádzali popri mne. A ja som tam stál. A potom som ich proste všetky videl ako kráčali a odišli.

Ale všimnite si, cirkev bolo vidieť len raz, z každého národa, cirkev. Ale nevesta prišla dvakrát, vidíte. Vidíte čo to je? No, nevedel som to, ale dívam sa na to podľa môjho posolstva dnes ráno. Nevedel som to, vidíte.

¹⁹⁷ To semeno padlo do zemi v Nicei. To bolo to originálne semeno. A ona prechádza cez proces týchto denominácií, ktoré prišli do existencii len raz. Ale nevesta sa vracia znovu naspäť v posledných dňoch: "Ja prinavrátim." Vidíte. To majstrovské dielo je prinesené. Preto ju bolo vidieť ... bola ukázaná druhý krát. Ukázala sa prvý krát, potom sa ukázaná druhý krát. A ona je druhý krát taká dokonalá ako bola prvý krát. Ó, Bože, buď milostivý! Rýchlo, rýchlo, rýchlo! Život, vojdi hneď do toho zrna!

¹⁹⁸ Ani jedna z tých ostatných sa viac neukázala. Oni odišli a nikdy sa už nevrátili. Ale nevesta prišla naspäť, pretože ona je Alfa a Omega. Boh, ten veľký sochár, Mu urobil majstrovské dielo, pretože to je kúsok jeho prvého majstrovského diela. Ako to On urobil v záhrade Eden a zobral z neho kúsok a urobil ďalší kúsok a to bolo zničené a upadlo; teraz to On po celý tento čas znovu stavia. A On predviedol toto majstrovské dielo a ono bolo udrené preto - tá časť, ktorá bola udrená, bola udrená preto, aby bolo znovu naspäť prinesené to majstrovské dielo.

¹⁹⁹ Tak to majstrovské dielo a Syn Boží - to majstrovské dielo a nevesta ... A to je kúsok z Neho a ona musí byť vyplnením Slova. Slovo sa vyplnilo, a my sme pripravení na príchod Pánov.

²⁰⁰ Ó, cirkev živého Boha, skloňte svoje srdcia i samých seba pred Bohom! Tieto veci sú pravda. Viem že to zneje ako ... že taká veľká vec, ako má byť toto, bude tak rozšírená vo všetkých národoch; to nikdy tak nebolo. On nemení svoje spôsoby.

²⁰¹ Buďte len vďační, cirkev, buďte vďační, že ste tam, kde dnes ste, ak ste v Kristovi. Pretože vidíte, teraz ... a keď to ... Pamätajte, všetok ten život sa zhromaždí rovno do toho zrna, na vzkriesenie, ale tá stopka musí byť spálená, i ten ostatok z toho. Tá šupka a všetko musí byť zničené, a bude. Nedúfajte v denominácie. Stoďte v Slove, v živote, v Bohu a Jeho majstrovskom diele.

²⁰² Potom, čo je v miléniu? Kristus a Jeho nevesta, naspäť v záhrade milénia. Amen!

Milujem Ho, milujem Ho, Pretože On prv miloval mňa, A vykúpil mi spasenie na Golgote.

²⁰³ Tam On bol udrený. My sme sa domnievali o Ňom, že je ranený a zbitý od Boha. Ale On bol ranený pre naše prestúpenia, zdrtený pre naše nepravosti.

²⁰⁴ Je tu niekto dnes ráno, kto nie je dnes ráno v tom zrne? A ako teraz ten život odťahuje posledný kúsok od tej šupky, lebo tá šupka vyschýna ... Koľkí viete, že letničná cirkev vyschýna? Čo to je? Život ju opúšťa. Opravdu, on je preč. A keď tá nevesta už mala prehliadku, zamýšľam sa či potom tá nevesta nie je už dokončená.

Milujem Ho, milujem Ho, Pretože On prv miloval mňa, A vykúpil mi spasenie na Golgote.

²⁰⁵ A teraz so sklonenými hlavami. Je tu niekto, kto by chcel byť spomenutý? Ak to cítiš, že nie si ... Priatelia, je to príliš jasné. Nikdy v živote som nemal videnie, žeby sa niečo nestalo, nenasledovalo. Hovorím pravdu. Stále po všetky tie časy, keď som vám povedal pravdu, Boh to potvrdil, potom i tentokrát hovorím pravdu.

²⁰⁶ Nevieť v ktorom dni žijeme, ale viem, že už nič nezostalo. Nemôže povstať politik, ktorý by napravil tieto veci. S politikou v tomto národe je koniec. Ó, Bože! Môžete sa ponoriť dostatočne hlboko, aby ste to cítili. S týmto národom je koniec - nie s národom, ale s národmi. Toto je ten najlepší z tej skupiny, ale je po ňom. Potom keď s národmi je koniec, je koniec so svetom. A cirkvi? Podľa mojej mienky, letniční to bolo to najlepšie čo sme mali; ale je s tým koniec. Ó Bože, buď nám milostivý!

²⁰⁷ Ak Ho nepoznáte, prosím ponáhľajte sa, ponáhľajte sa! Ak cítite

život, vyjdite - vyjdite z hriechu, vyjdite z vecí, v ktorých sa nachádzate, vojdite do zrna, čím najrýchlejšie. V stopke alebo v šupke zomriete. Modlite sa, kým budeme teraz spievať.

Milujem Ho ...

Teraz je to na vás. My nemáme žiadnu denomináciu, nič; my máme len Krista. Ste pozvaní aby ste Ho chválili - s nami až kým On nepríde. My nemôžeme zapísať vaše meno do knihy; nemáme žiadne knihy. My chceme aby vaše meno bolo v knihe života. Vy to môžete urobiť len skrze narodenie. Či to nechcete urobiť hneď teraz? Proste Krista o nový život, aby ťa voviedol dovnútra, zapísal tvoje meno vo svojej knihe, ak nie je. Potom môžete mať s nami obecenstvo. Radi ťa tu budeme mať.

Milujem Ho ...

²⁰⁸ Drahý Bože, pomôž teraz každej osobe urobiť inventúru, aby sme videli či sme v Ňom. Ty si nás miloval. Ty si bol za nás udrený. A my sme sa domnievali, že si bol udrený a zbitý od Boha. Prosím, Bože, aby si Ty zavolał každého jedného. Pane, hovor ku mojim deťom, ku mojim milovaným a ku mojím priateľom. Daj to, Pane, hneď teraz, skrze meno Ježiša Krista.

²⁰⁹ Nech nikto nečaká príliš dlho, Pane. Vyzerá, že je strašne pozde. Žatva je skutočne zrelá. Ten veľký Boží kombajn sa preženie po zemi v jednom z týchto dní; slama bude lietať na všetky strany; ale pšenica bude zhromaždená do sýpky, vzatá hore, pretože v nej je život. Udeľ, Pane, nech je vypočutá každá prosba, nech sa pred Tebou zjaví každá modlitba.

²¹⁰ Modlím sa za nich Pane. Prosím, aby si nedal zahynúť ani jednému z týchto, ktorí sú tu, Pane. Oni sedia pod ťažkým ... Oni cestovali stovky míľ. A akákoľvek je naša potreba, daj nám to, Pane, čokoľvek čo je na naše dobro, Pane. Nie to, čo je dobré v našich očiach, ale to čo je dobré v Tvojich očiach. Chcem stáť ako čistá panna, ktorá bola očistená, napomínaná od Boha, aby sme mohli byť očistení od svojich hriechov.

²¹¹ A ja predkladám za nich svoju modlitbu, Pane. Nevieam ako sa modliť. Hovoríme ku mocnému Bohu a čo je človek, ako môže smrteľník predniesť tú správnu modlitbu pred živým Bohom? Ale, Pane, moje zle vyslovované slová a slovesá a zámená na nesprávnom mieste, keď si jedného dňa mohol zobrať to ABC, za malého chlapca a dať tomu zmysel, Ty môžeš prehliadnuť moje slovesá a zámená a pozrieť sa len na to čo verím, Pane. Ja Ti verím. Ja verím tomuto Slovu.

A verím za každého jedného tu. A prinášam ich na ten oltár, Pane, skrze vieru, kde medzi nami a veľkým Jehovom je krv Jeho Syna, Ježiša. A tá krv bude hovoriť za nás. Keď si Ho udrel na Golgote, povedal si: "Hovor! Jeho počúvajte!" A tá krv, Biblia povedala, hovorí väčšie veci, ako krv baránka v Starom Zákone; lebo krv Kristova hovorí väčšie veci, ako krv Ábela, väčšie veci. A hovorí, Pane, o našom vykúpení, keď sme zavolaní skrze tú krv.

²¹² Veľký Otče života, zahrň nás do toho, Pane. Ak sme hrešili, vezmi to preč od nás. Nechceme takí byť, Pane. Nie je náš úmysel. A uvedomujeme si, že žijeme na takej strašnej tmavej ceste. Ako sme povedali na začiatku, kráčame hore na vrch, cez drsné miesta; cesta je tmavá; ale nesieme svetlo. Nech môžeme vidieť krok za krokom, ako teraz ideme, až kým sa nestretieme, ako v *Ceste Pútnika*, až kým nakoniec dosiahneme vrchol toho kopca. Veď nás, Pastier. Veľký Jehova, veď nás tvojím Duchom.

²¹³ A vieme, že sme ďaleko od majstrovského diela, ale dívame sa tam odkiaľ sme boli odštiepení, z toho skutočného majstrovského diela a v Neho dúfame. Vezmi nás len ku Nemu, Pane. Udeľ to, Pane.

²¹⁴ Pane, uzdrav tu všetkých chorých ľudí. My sme sa domnievali o Ňom, že bol udrený a zbitý. Ale On bol zranený pre naše prestúpenia. Božie majstrovské dielo bolo udrené. A On bol ranený pre naše prestúpenia; jeho sinavicou sme boli uzdravení. Uzdrav chorých, Pane, teraz v tvojej Božskej prítomnosti, zatiaľ čo vieme, že Ty si tu.

²¹⁵ Očisti naše duše, naše srdcia od všetkého zlého, od všetkých zlých myšlienok, od všetkých zlých kontaktov, od všetkého čo je zlé. Očisti nás. A modlíme sa, Otče, aby si uzdravil naše nemoci a daj nám odísť z tadeto aby sme cítili, že sme tvoje posvätené deti. A sme pod krvou, hovoríme skrze krv, skrze Slovo. Udeľ to, Pane. Prosíme to v mene Ježiša Krista. Amen.

²¹⁶ Bože Otče, modlím sa nad týmito vreckovkami, pomaz ich Tvojou prítomnosťou, Pane. Nech Tvoja prítomnosť bude s nimi, kdekoľvek oni pôjdu. Na čokoľvek oni budú položené, na nejaké choré telo, nech oni budú uzdravení. A čokoľvek, ak sú niekde rozlámané domácnosti, naprav to, Pane, veľký sochár. Udeľ to, Pane.

²¹⁷ Uformuj nás a urob nás synmi a dcérami Božími. Veríme, že nevesta dostáva svoj posledný výbrus. Bude to udrené kompletne od všetkých organizácií a potom tu bude tá veľká žatva. Až dotedy, Pane, urob ich zdravými a šťastnými, aby Ti slúžili. V mene Ježiša. Amen.

Milujem Ho (Skutočne Ho milujete?) Pretože On prv miloval

mňa, A vykúpil mi spasenie na Golgote.

²¹⁸ Rozumiete prečo na vás kričím? To nie preto, že vás nemilujem; Ja vás milujem. Ja chcem majstrovské dielo pre Majstra. Musím takto trochu z nás vytrhnúť, ale jedného z týchto dní budem mať majstrovské dielo, ak to budem držať naďalej, rovno v tomto Slove. Je to tak.

²¹⁹ No, Ježiš povedal: "Po tom poznajú všetci, že ste moji učeníci, keď budete mať lásku medzi sebou." My sa máme tak navzájom milovať ...

Nech sú požehnané zväzky, ktoré viažu Naše srdcia v kresťanskej láske; Obecenstvo príbuzných myslí, To je podobné ako tam hore.

Pochytajme sa za ruky.

Keď sa rozchádzame Robí nám to bolesť; Ale v srdci budeme stále spolu, A máme nádej, že sa znovu stretnem.

Ber so sebou meno Ježiš, dieťa bolesti a žiaľu; dá ti radosť a pokoj, Ber ho kdekoľvek ideš.

Vzácné meno, ó aké sladké! Nádej zeme a radosť neba;
Vzácné meno, ó aké sladké! Nádej zeme a radosť neba.

A teraz pamätajte na svojej ceste:

Ber so sebou meno Ježiš, ako štít pred každou pascou; Keď sa pokušenia nahromadia okolo teba (Čo vtedy urobíš?) Len vzdychni to sväté meno v modlitbe.

Ó vzácne meno, ó aké sladké! Nádej zeme a radosť neba;
Vzácné meno, ó aké sladké! Nádej zeme a radosť neba.

Až sa stretneme, (Skloňme svoje hlavy.) až sa stretneme, (ó ako rád to spievam.) Až sa stretneme pri nohách Ježiša; Až sa stretneme, až sa stretneme, Nech je Boh s vami, až sa znovu stretneme.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v marci 2002.
Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí